

97

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia civilă nr. 6504

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 22.11.2018

CURTEA CONSTITUITĂ DIN:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurenții-reclamanți WRING ROXANA SANDA, CICEALA ANA MARIA și UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA, împotriva Sentinței civile nr. 6041/17.10.2017, pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în cadrul dosarului nr. 19404/3/2017, în contradictoriu cu intimații-pârâți CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI și SERVICE CICLOP SA, având ca obiect „anulare act administrativ”,

La apelul nominal făcut în ședința publică, răspund recurenții-reclamanți CICEALA ANA MARIA, personal, și UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA, prin avocat în baza împuternicirii avocațiale de la dosar, și intimații-pârâți Consiliul General al Municipiului București, prin avocat, în baza împuternicirii avocațiale de la fila 39 din dosarul cauzei și intimatul-pârât Municipiul București prin avocat în baza împuternicirii avocațiale de la fila 71 din dosar, lipsind recurenta-reclamantă WRING ROXANA SANDA și intimata-pârâtă Service Ciclop SA.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, care învederează instanței de judecată că, recurenta-reclamantă CICEALA ANA MARIA a depus note scrise și înscrisuri, în 4 exemplare. Mai învederează că, recurenta-reclamantă UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA a depus înscrisuri, în 4 exemplare, după care:

Curtea constată că a fost respinsă cererea de strămutare.

Apărătorul recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA arată că, într-adevăr, a fost respinsă cererea de strămutare. Arată că nu mai are alte cereri prealabile de formulat.

Apărătorul intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI depune la dosar înscrisuri referitoare la afirmații din opinia legală a domnului Valentin Stoica, unele dintre ele incorecte, probabil fiind vorba despre o eroare, înțelegând să nu conteste acest aspect. Comunică înscrisurile și reprezentanților părților prezente. Menționează că în cuprinsul înscrisurilor este menționată calitatea de președinte al comisiei pe Cod civil a domnului

și nu a dânsului, de membru în comisia de procedură și nu a fost membru, spunând să clarifice aceste aspecte.

Apărătorul recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA precizează că aceste înscrisuri nu pot fi primite la dosar.

Interpeleți fiind de către instanța de judecată, reprezentanții părților prezente arată că înțeleg să solicite încuviințarea probei cu înscrisurile deja depuse la dosar.

Curtea încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar, urmând ca relevanța și utilitatea acestora să fie apreciată în cadrul analizei asupra recursului; observă că, prin întâmpinare, la fila 73, s-a invocat excepția inadmisibilității unor motive de recurs, urmând a se analiza această admisibilitate odată cu analiza asupra recursului. Astfel, acordă cuvântul asupra recursului.

Apărătorul recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA solicită instanței de judecată admiterea recursului formulat împotriva sentinței pronunțate de către Tribunalul București, casarea acesteia și, rejudecând, în fond, să se admită cererea de chemare în judecată și să se dispună anularea acelor 20 de hotărâri ale Consiliului General al Municipiului București prin care s-au înființat cele 20 de societăți. Menționează că este, din punctul său de vedere, la ora actuală, unul dintre cele mai importante dosare din România, pentru că problema care va fi judecată de către instanța de judecată astăzi prezintă un aspect esențial în ceea ce privește practica administrativă.

Curtea pune în vedere apărătorului recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA să pună concluzii strict pe nelegalitatea sentinței atacate.

Apărătorul recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA solicită a se lua act că va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată. Arată că, strict pe motivele de nelegalitate sunt 2 motive de recurs, respectiv art. 488 pct. 8, hotărârea atacată fiind pronunțată cu încălcarea dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, acesta fiind, de fapt, motivul esențial pe care se va concentra astăzi. În ceea ce privește excepția inadmisibilității, solicită respingerea acesteia, având în vedere că aceste probleme de drept au fost supuse dezbaterii Tribunalului București. Nu se aduce nimic nou în recurs și nu sunt modificări ale obiectului cererii de chemare în judecată care să atragă o imposibilitate a invocării lor direct în recurs. Sub aspectul problemei de drept de care instanța de judecată discută, arată că a solicitat, în principal, casarea hotărârii și, rejudecând fondul cauzei, să se admită cererea de chemare în judecată, apreciind că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 45 alin. (3), nu art. 45 alin. (2) cum apreciază instanța de fond. Dacă se va aprecia, în subsidiar, că acest motiv de nelegalitate nu este întemeiat, solicită casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului București, fiind incidente motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 – hotărârea este lovită de nulitate, și pct. 6, evident, dacă nu s-a pronunțat instanța de fond, fiind și nemotivată, instanța de fond analizând doar acest motiv de nelegalitate a cvorumului, nu a majorității calificate de 2/3 versus majoritatea absolută de 50% + 1 din numărul consilierilor. Arată că toată argumentația sa, în principal, va merge pe prima parte, respectiv pe această aplicare greșită a dispozițiilor art. 45 alin. (2) apreciat corect de către instanța de fond. Menționează că problema de drept prezintă o importanță deosebită pentru că, în măsura în care se va confirma hotărârea Tribunalului București, ar însemna ca această practică administrativă să se poată extinde. Nici colegii săi nu au venit cu alte hotărâri judecătorești, cu alte argumente să se extindă la toate unitățile administrativ-teritoriale din România. Singurul aspect pe care dorește să-l învedereze Curții, orice primar din România, mâine, cu o majoritate, ar putea, prin înființarea unor asemenea societăți ca cele din prezenta cauză să eludeze dispozițiile art. 45 alin. (3) în sensul în care ar avea nevoie de o majoritate de 2/3 pentru cele privind patrimoniul. Solicită a se observa că acest aspect se regăsește și în dispozițiile pct. 45 din opinia prof. Valeriu Stoica, fiind aspectul care solicită a se analiza dincolo de motivele de recurs. Pe de altă parte, solicită a se analiza și evoluția istorică, în măsura în care se apreciază necesar, a dispozițiilor Legii nr. 215/2001. La momentul inițial erau mult mai multe interdicții sau mult mai multe cazuri în care era nevoie de 2/3 pentru anumite voturi. Se va observa că, în decursul timpului, din 2001 și până acum, au fost eliminate toate cu excepția acestuia, a hotărârilor privind patrimoniul, fiind singurul care pregătește forma

actuală a alin. (3), ceea ce denotă intenția legiuitorului de a asigura un regim derogatoriu special hotărârilor privind patrimoniul, pentru că așa cum spunea și prof. Stoica Valeriu în opinia sa, primarii vin și pleacă, consilierii vin și pleacă, patrimoniul rămâne acolo. Din acest punct de vedere, solicită a se observa faptul că s-a instituit acest regim derogatoriu al art. 45 alin. (3), tocmai pentru a se proteja patrimoniul unităților administrativ-teritoriale. Arată că există pe larg expuse în cererea de recurs argumentele de drept, există pe larg, în opiniile prof. și prof. Valeriu Stoica, solicită a se avea în vedere faptul că, dincolo de calitățile domnului profesor, acesta a fost Ministrul Justiției în momentul în care s-a făcut acest proiect de lege, apreciind că este o persoană care cunoaște inclusiv acest aspect istoric. Mai precizează că, în ceea ce privește celelalte două opinii în cauză, domnul de la Timișoara a reținut că scopul acestor hotărâri este asocierea și nu patrimoniul. Menționează că recurenta Ciceală a depus note de ședință în care se arată că nu numai înființarea acestor societăți s-a făcut cu majoritate simplă, ci, după cum se poate observa din actele depuse la dosar, din august și până în prezent, absolut toate hotărârile au fost adoptate astfel. Apreciază că problema de două treimi este dezvoltată pe larg. Arată că, în opinia prof. , ultimul alineat de la fila 25, în ceea ce privește este vorba despre viitorul unei societăți pe acțiuni și nu despre o simplă dispoziție asupra patrimoniului. Se înțeleg greșit dispozițiile actului administrativ. Se poate vorbi și despre un eventual exces de putere. S-au înființat aceste societăți al căror scop este asocierea cu SERVICE CICLOP SA care este un service care nu au nici număr de telefon, dar este foarte important a se da întreg patrimoniul Municipiului București într-o asociere cu această societate. Arată că cele 20 de societăți au domenii diferite activități, fapt care atestă o încălcare a principiului oportunității în sensul existenței unui exces de putere, în sensul în care oportunitatea poate fi cenzurată de instanța de contencios administrativ, în măsura în care se deturmează scopul pentru care există această oportunitate.

Curtea pune în vedere apărătorului recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA să depună la dosar concluzii scrise.

Recurenta-reclamantă Ciceală Ana Maria, personal, solicită instanței de judecată admiterea recursului. Arată că a depus la dosar și note scrise. Arată că acest proces prin care se adoptă hotărâri de consiliu general cu majoritate simplă în loc de două treimi din numărul consilierilor în funcție se repetă. De când au fost înființate aceste societăți se repetă acest procedeu cu privire la patrimoniul municipiului București. De exemplu, majorările de capital social care s-au făcut la aceste societăți s-au făcut în ultimul an de la înființare, pentru cele 22, și s-a ajuns în acest moment la 564.000.000 Euro și anume 2.642.000.000 lei care au fost date majorări de capital social, au fost trecute toate cu majoritate simplă, iar din acest capital social, în mod expres, aproape 20.000.000 euro, respectiv 352.000.000 lei, fiind date, în mod expres, pentru achiziție de terenuri și imobile. De asemenea, cu privire la aceste societăți, arată că au trecut hotărâri în luna august a acestui an pentru delegarea de gestiune a serviciului public, inclusiv listele de inventar și bunuri care ar trebui să fie parte a contractului, tot majoritatea simplă. Iar, așa cum spunea și apărătorul recurente-reclamante UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA, asocierea cu SERVICE CICLOP SA pe care o invocă pârâții, pentru ei acesta fiind scopul pentru care s-au creat societățile, are în vedere societatea SERVICE CICLOP SA care este în pierdere pentru că nu a avut din anul 2009 încoace decât un an pe 0, în rest este în pierdere, ultima pierdere având-o anul trecut, neavând site, adresă sau număr de telefon, scop al activității care nu acoperă cele 22 de domenii de activitate care preiau toată administrarea municipiului București.

Apărătorul intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI precizează că obiectul cererii de chemare în judecată îl reprezintă atacarea unei hotărâri din martie 2017 prin care 20 de companii care au ca obiect înființarea societății și aprobarea actului

constitutiv al societății. Oricare dintre referirile la majorări, la delegări de gestiune, la august 2018 sau septembrie 2018 exced acestui cadru procesual, mai ales în calea de atac a recursului. Referitor la al doilea aspect arată că, asocierea făcută cu SERVICE CICLOP SA, iarăși o chestiune neadusă vreodată, nici măcar factual în scris, până în prezent, SERVICE CICLOP SA este deținut în procent de 100% de către Municipiul București. Pentru a se face un SA cu doi acționari, probabil acesta a fost unul la îndemână, SERVICE CICLOP SA fiind citat în dosar, fiind procedură completă cu el, societatea existând, nevăzând care este relevanța în recurs. Revenind la ceea ce face obiectul prezentei cauze în recurs, arată că au fost invocate 3 motive de recurs, respectiv pct. 5, pct. 6 și pct. 8 ale art. 488 din Codul de procedură civilă. Arată că va începe cu motivele de recurs prevăzute de pct. 5 și 6. Pe pct. 5 care vizează nulitatea actelor de procedură, menționează că nu se invocă nicio normă care ar fi fost încălcată și care ar produce nulitatea, arătându-se că s-a venit cu mai multe argumente asupra cărora instanța nu s-a pronunțat. Or, aici, în lipsa invocării în scris până la momentul concluziilor orale a acestei norme, apreciază că acest motiv, din start, nu poate fi avut în vedere. Cu privire la nemotivare, legat de pct. 5, precizează că a adus niște argumente pe care instanța nu le-a motivat. Aici, răspunsul este unul foarte simplu. Instanța a fost investită cu o cerere de chemare în judecată cu două capete de cerere pe care ea s-a pronunțat. Se va observa din lecturarea cererii de chemare în judecată că unicul motiv de nelegalitate era cel referitor la majoritate absolută sau calificată aplicabilă în speță. Or, s-a arătat că pe viitor, această înființare, nu vor încerca să folosească în mod abuziv banul public, nu vor respecta legislația achizițiilor publice, nu vor respecta legea concurenței, dar nu se invocă o normă care trebuia aplicată la momentul adoptării hotărârii și care a fost încălcată. Se arată ceea ce se consideră că s-ar putea întâmpla în viitor. Apreciază că această speță nu este deloc una politică, fiind una foarte simplă. Dacă pe pct. 8 ne aflăm în prezența unei asocieri a municipiului București cu altă persoană juridică, în speța de față prin care s-a înființat o societate sau dacă ne aflăm în fața unei hotărâri privind patrimoniul. Prin opiniile depuse, toată lumea încearcă să convingă că această hotărâre produce efecte patrimoniale. Este perfect de acord. Menționează că a spus de nenumărate ori la început, dar nu există nicio hotărâre a consiliului general care să nu producă efecte patrimoniale. De exemplu, i se acordă cuiva titlatura de cetățean de onoare și are parte de beneficii precum transport gratuit, intră gratuit la teatre, are anumite facilități de natură patrimonială care creează drepturi și obligații în sarcina primăriei.

Curtea pune în vedere apărătorului intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI să concluzioneze.

Apărătorul intimatului-pârât solicită instanței de judecată ca, pentru egalitate de tratament să-i acorde posibilitatea de a continua cu concluziile orale, arătând că mai are foarte puțin de punctat, pe opiniile legale. Astfel, chiar dacă produce, în secundar, și anumite efecte patrimoniale, acest caracter este cu totul unul secundar dacă ne raportăm la art. 45 unde se arată foarte clar ca regulă majoritatea simplă la alin. (1), iar la alin. (2) este majoritatea absolută pentru 6 situații prevăzute. Numai pe cea de-a șasea situație, și este o chestiune foarte clară, respectiv pe asocierea cu o persoană juridică. Într-adevăr, există o a treia excepție, o categorie nespecifică a patrimoniului, dar atunci când se votează bugetul care este la lit. a) și care este de un miliard de Euro sau cât are municipiul București, este tot efect patrimonial, mergând cu ea la alin. (3). Nu înțelege ce s-ar mai adopta pe alin. (1) și (2). Cu privire la opiniile legale, arată că toate 4 sunt admirabile, cu precizarea că solicită ca cea de-a patra opinie a domnului prof. Stoica Valeriu să fie avută în vedere ca o apărare făcută de un avocat, fiind dată de către Societatea civilă „Stoica și asociații”, deci de un avocat angajat în cauze probabil pe baza unui contract de asistență judiciară și nu pe un contract de titluri de autor. Dar, ceea ce face și domnul prof. Stoica în această opinie legală este de a pune în antiteză alin. (1) cu alin. (3). De alin. (2) face abstracție, spunând doar că produce efecte

X

patrimoniale, or, dacă, indiferent dacă se face referire de bugetul de un miliard de Euro sau de aportul la capitalul social de 12.000 lei sau 120.000 lei, neștiind care a fost, care se produce ca o consecință logică a atribuțiilor date de către lege în sensul înființării, iar aici art. 45 alin. (2) a arătat că se coroborează cu art. 17 care prevede în mod expres că se înființează societăți prin raportarea unor sume la capitalul social, este clar că această autoritate publică locală are prin lege competența, atribuția și s-a încadrat în majoritatea solicitată de lege. Nu are cunoștință dacă alte hotărâri ulterioare vor fi sau nu vor fi legale. Aceștia le contestă, probabil, cele ulterioare, dacă nu respectă această regulă. urmează să fie cenzurată de către instanță. dar, strict în acest caz, ne aflăm în prezența unei chestiuni foarte simple de drept. Este o excepție expres prevăzută la lit. f de la alin. (2) pentru care există o majoritate special prevăzută.

Curtea arată apărătorului intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI să își limiteze concluziile, urmând ca la dosar să fie depuse și concluzii scrise.

Apărătorul intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, pe chestiunea privind oportunitatea, arată că a precizat deja că nu sunt incidente motivele prevăzute la pct. 5 și 6 pe aceste aspecte, dorind doar să precizeze că toate aceste companii, urmând a se depune note scrise și putându-se verifica și pe site-ul companiilor, au departament de achiziții publice. Ele însele se consideră a fi autorități contractante în sensul Legii nr. 98/2016 care spune că o persoană juridică formată din asocierea unor autorități publice este, desigur, o autoritate contractantă și există, se poate verifica, pe site, pagina de achiziții publice și cu procedurile în derulare. Astfel încât, aceste argumente care oricum nu erau unele de la momentul adoptării sau în legătură cu momentul adoptării, nici măcar nu sunt justificate.

Apărătorul intimatului-pârât MUNICIPIUL BUCUREȘTI solicită respingerea recursului, menținerea soluției instanței de fond a fiind legală și temeinică. Un prima aspect se referă la alegațiile făcute privitor la faptul că s-a asociat cu SERVICE CICLOP SA, dincolo de faptul că SERVICE CICLOP SA este 100% deținută de către municipalitate, solicită a se reține faptul că aceste societăți au fost înființate în temeiul OUG nr. 109/2011 privind guvernanta corporatistă nu întâmplător, pentru că reglementează exact cine este autoritatea tutelară, cum se face controlul și gestiunea. Cu privire, însă, la art. 45 alin. (2) sau alin. (3). arată că nu achiesează opiniilor colegelor sale, în sensul că este o chestiune simplă. Nu este simplu pentru că legislația este lacunară, pentru că există alin. (3) care prevede hotărârile de patrimoniu. Sigur, știind teorie, suntem tentați și în administrativ să credem, că dacă orice raport juridic creează drepturi și obligații care sunt patrimoniale, și asocierea este patrimonială și atunci ar trebui să fie aplicabil alin. (3). Însă, de partea cealaltă, ca profesioniști ai dreptului, în interpretarea legii, există art. 6 din Codul civil care prevede cum se face aplicarea legii civile. Astfel, cât timp este în vigoare, există alin. (2) care, teoretic, sunt excepții indicate de către legiuitor ca fiind, întotdeauna, supuse alin. (2), respectiv cu majoritate simplă. Principiile de interpretare a legii civile spun că legea civilă se interpretează în sensul în care produce efecte. Ar trebui, dacă s-ar achiesa opiniilor contrare, că alin. (2) nu este niciodată aplicabil. Este fără putință de tăgadă că o hotărâre care privește contractarea de împrumuturi, toate acele situații care sunt enumerate în alin. (2) sunt eminate patrimoniale. Având în vedere că suntem profesioniști ai dreptului, nu putem admite că texte reglementate în lege rămân fără efecte juridice. Ca atare, în opinia sa, este fără doar și poate că voința legiuitorului a fost aceea de a reglementa expres ca asocierea să fie cu majoritate simplă. Rațiunea este, evident, de fluidizare a procesului decizional. Solicită cheltuieli pe cale separată. Depune la dosar concluzii scrise.

Apărătorul intimatului-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI precizează că înțelege să solicite cheltuieli de judecată pe cale separată. Depune la dosar concluzii scrise.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra cererii de recurs.

CURTEA,

1. Circumstanțele cauzei

1.1. Acțiunea formulată

Prin cererea de chemare în judecată formulată, înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a II –a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 30.05.2017 sub nr. 19404/3/2017, reclamantele Wring Roxana Sandală, Ciceala Ana-Maria și Uniunea Salvați România au chemat în judecată pârâții Consiliul General al Municipiului București, Municipiul București și Service Ciclop SA, solicitând:

- anularea următoarelor hotărâri CGMB prevăzute în Anexa 1 la cererea de chemare în judecată privind aprobarea înființării de societăți pe acțiuni cu capital majoritar al municipalității care sa presteze servicii publice:
  - Hotărâre 93/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Dezvoltare Durabila București SA;
  - Hotărâre 94/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Energetica București SA;
  - Hotărâre 95/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Consolidări SA;
  - Hotărâre 96/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Străzi, Poduri si Pasaje București SA;
  - Hotărâre 97/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Parking București SA;
  - Hotărâre 98/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Managementul Traficului București SA;
  - Hotărâre 99/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Medicala București SA;
  - Hotărâre 100/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Turistica București SA;
  - Hotărâre 101/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Parcuri si Grădini București SA;
  - Hotărâre 102/29.03.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipala Agreement București SA;
  - Hotărâre 130/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Tehnologia Informației București SA;
  - Hotărâre 131/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Sport pentru toti București SA;
  - Hotărâre 132/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Managementul Transportului București SA;
  - Hotărâre 133/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Publicitate si Afisaj București SA;
  - Hotărâre 134/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Paza si Securitate București SA;
  - Hotărâre 135/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipala Iluminat Public București SA;

- Hotărâre 136/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipală Imobiliară București SA;
- Hotărâre 137/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipală Întreținerea Arborilor și Spațiului Verde București SA;
- Hotărâre 138/11.04.2017 privind aprobarea înființării societarii pe acțiuni Compania Municipală Protecție Civilă și Voluntariat București SA;
- Hotărâre 139/11.04.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni Compania Municipală Eco Igienizare București SA;
  - anularea următoarelor hotărâri CGMB prevăzute în Anexa 2 la cererea de chemare în judecată, privind aprobarea de principiu a înființării de societăți pe acțiuni cu capital majoritar al municipality care să presteze servicii publice
- Hotărâre 67/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - producerea, furnizarea energiei electrice și termice, servicii energetice și de mentenanță;
- Hotărâre 68/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - realizarea activităților necesare asigurării serviciului de iluminat public;
- Hotărâre 69/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - administrarea și dezvoltarea infrastructurii unităților sanitare ale municipality;
- Hotărâre 70/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - protecția civilă și activitățile de voluntariat specifice acesteia;
- Hotărâre 71/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - servicii în tehnologia informațiilor;
- Hotărâre 72/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - construirea, dezvoltarea și administrarea de baze sportive și terenuri de sport;
- Hotărâre 73/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - punerea în valoare și exploatarea obiectivelor turistice din capitală, precum și promovarea Municipiului București ca destinație turistică;
- Hotărâre 74/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - administrarea parcurilor, grădinilor publice, a lucrărilor și ștrandurilor de pe raza Municipiului București;
- Hotărâre 75/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - serviciul de administrare a rețelei de agrement a Municipiului București;
- Hotărâre 76/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - administrarea spațiilor publicitare;
- Hotărâre 77/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - întreținerea materialului lemnos situat pe spațiile verzi aflate pe domeniul public al Municipiului București;
- Hotărâre 78/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - asigurarea protecției și siguranței obiectivelor de interes public și privat;

- Hotărâre 79/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - consolidarea clădirilor cu risc seismic;
- Hotărâre 80/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - servicii de coordonare/consultanta pentru proiectele de infrastructura mare ale Municipiului București;
- Hotărâre 81/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - gestionarea unitara a fondului imobiliar al Municipiului București;
- Hotărâre 82/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - administrarea drumurilor;
- Hotărâre 83/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - administrarea parcarilor publice;
- Hotărâre 84/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - dispecerizarea activității de transport local de persoane - troleibuze, tramvaie, autobuze;
- Hotărâre 85/28.02.2017 privind aprobarea de principiu a înființării unei societăți comerciale pe acțiuni având ca obiect principal de activitate - managementul sistemelor integrate de trafic, informare calatori si management al flotei transportului public.

1.2. Sentința civilă pronunțată în cauză

Prin sentința civilă nr. 6041/17.10.2017, Tribunalul București a respins excepțiile invocate de pârâți prin întâmpinare și a respins acțiunea formulată de reclamantele WRING ROXANA SANDA, CICEALĂ ANA-MARIA, UNIUNEA SALVATI ROMANIA, în contradictoriu cu pârâții CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, MUNICIPIUL BUCUREȘTI, și SERVICE CICLOP SA, ca neîntemeiată.

2. Calea de atac formulată

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanții WRING ROXANA SANDA, CICEALĂ ANA-MARIA și UNIUNEA SALVAȚI ROMÂNIA, solicitând, în temeiul art. 498 alin. (1) Cod proc.civ. raportat la art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată cu consecința anulării actelor administrative atacate.

În subsidiar, în temeiul art. 498 alin. (2) Cod proc.civ. raportat la art. 20 din Legea nr. 554/2004, au solicitat reclamanții admiterea prezentului recurs, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe.

Au arătat recurenții-reclamanți că în cauză:

Este incident motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin.(1) pct. 8 Cod proc.civ., hotărârea atacată fiind pronunțată cu încălcarea art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

II. Sunt incidente și motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și pct. 6 Cod proc.civ. datorită faptului că instanța de fond nu s-a pronunțat cu privire la mai multe motive de nelegalitate invocate, analizând strict motivul de nelegalitate al actului administrativ privind aplicarea dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 215/2001, iar, ca urmare a acestei nepronunțări asupra tuturor motivelor de nelegalitate, care reprezintă un motiv de nulitate a hotărârii, în mod logic nu a motivat nimic cu privire la aceste aspecte.

91

I. În primul rând, hotărârea atacată este pronunțată cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 cu modificările și completările ulterioare.

Practic, problema de drept care trebuie tranșată de către instanța de control judiciar este aceea dacă hotărârile Consiliului General al Municipiului București (în continuare C.G.M.B.) privind înființarea unor societăți comerciale (purtând denumirea de „companii municipale”) se încadrează în dispozițiile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 sau în dispozițiile art. 45 alin. (2) lit.f) din Legea nr. 215/2001 așa cum a statuat instanța de fond.

În esență, instanța de fond arată că, în toate aceste hotărâri, Municipiul București s-a asociat cu pârâta Service Ciclop SA pentru înființarea acestor societăți, fiind astfel incidente dispozițiile art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001 care arată că este nevoie de votul „majorității consilierilor locali în funcție” în cazul hotărârilor „privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine”.

Apreciază recurenții-reclamanți că a fost aplicată greșit Legea nr. 215/2001 fiind în prezența evidentă a unor hotărâri privind patrimoniul.

Astfel, hotărâri privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice ori cu persoane juridice române sau străine, sunt toate acele hotărâri de cooperare sau asociere care nu dau naștere unor persoane juridice distincte.

Este ceea ce rezultă în mod expres chiar din conținutul art. 36 al Legii administrației publice locale nr. 215/2001 consacrat atribuțiilor consiliului local (C.G.M.B, conform art.82 din lege-s.n.) care la alin. (2) lit. e) menționează categoria de „atribuții privind cooperarea inter instituțională pe plan intern și extern” iar la alin. (7) al art. 36 precizează: „în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. e) (adică a categoriei citate -s.n.) consiliul local: a) hotărăște, în condițiile legii, cooperarea sau asocierea cu persoane juridice române sau străine, în vederea finanțării și realizării în comun a unor acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local;...”.

În consecință, potrivit legii cadru care „reglementează regimul general al autonomiei locale, precum și organizarea și funcționarea administrației publice locale” consacrand un capitol distinct, administrației publice a municipiului București”. ce cuprinde și Consiliul General al Municipiului București care potrivit art. 82 „se constituie, funcționează și îndeplinește atribuțiile prevăzute de dispozițiile prezentei legi pentru consiliile locale, care se aplică în mod corespunzător”, înțelesul exercitării atribuției de a hotărâri cu privire la „asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine” este cel strict menționat mai sus, de legiuitorul organic. Scopul unor astfel de asocieri sau cooperări îl poate constitui exclusiv „finanțarea și realizarea în comun a unor acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local.”

Or, din conținutul celor 20 de hotărâri adoptate de C.G.M.B. rezultă un cu totul alt obiectiv. Chiar titlul fiecăreia dintre acestea demonstrează că se urmărește înființarea unor noi entități, societăți pe acțiuni, purtând denumirea de „companii municipale” (denumire discutabilă atâta timp cât legislația românească se referă la companii doar pentru a denumi entități de rang național, și nu de rang local - s.n.), cu diferite domenii de activitate. Mai mult decât atât, din conținutul fiecăreia din cele 20 de hotărâri nu rezultă din niciun articol, intenția C.G.M.B. de a „finanța și a realiza în comun acțiuni, lucrări, servicii sau proiecte de interes public local”.

Nefiind vorba de hotărâri care să fi fost adoptate în exercitarea atribuției privind „asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine” este evident că, art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001 nu putea fi aplicat

Au arătat recurenții-reclamanți că argumentele lor din cererea de chemare în judecată în sensul necesității aplicării art. 45 alin. (3) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 au fost ignorate de judecătorul fondului.

Recurenții-reclamanți au dat următorul exemplu simplu: în măsura în care o parte din aceste societăți ar prospera și ar face achiziții imobiliare (ca urmare a unui foarte bun management public), valoarea de „piață” a acțiunilor deținute de Municipiul București ar crește semnificativ. În aceste condiții, se întreabă recurenții-reclamanți dacă, prin absurd, peste câțiva ani Municipiul București ar dori să înstrăineze pentru câteva milioane de lei sau euro acțiunile deținute la una sau mai multe din aceste societăți, ar fi nevoie de majoritatea de două treimi prevăzută de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001? Cred recurenții-reclamanți că răspunsul ar fi unanim afirmativ, fiind mai mult decât evident faptul că, în urma unei asemenea vânzări, Municipiul București și-ar înstrăina o parte din patrimoniu deținut „indirect” prin intermediul unei societăți comerciale.

De aceea, argumentul instanței de fond conform căruia Hotărârea C.G.M.B. nr. 22/30.01.2017, invocată ca exemplu de subscrisă în ceea ce privește hotărârea privind patrimoniul, ar fi o asemenea hotărâre datorită unui aport de la buget în cuantum de 12 milioane lei, nu poate fi decât un nou argument în susținerea poziției noastre de mai sus, în realitate fiind tot în prezența înființării unei alte persoane juridice în urma asocierii dintre Municipiul București cu o societate comercială.

Argumentul că Municipiul București nu a adus aport în aceste societăți bunuri mobile sau imobile nu are relevanță atâta timp cât în urma aportului în numerar au fost dobândite acțiuni care, în esență, nu sunt altceva decât bunuri încorporale.

Dacă s-ar accepta argumentul instanței de fond, ar însemna că încheierea unui contract de vânzare cumpărare în situația în care o unitate administrativ-teritorială vinde un bun, necesită o hotărâre privind patrimoniul, în timp ce un contract de vânzare cumpărare prin care aceeași unitate administrativ teritorială cumpără un bun, nu ar necesita o asemenea hotărâre pentru că nu se înstrăinează un bun ci doar se face o cheltuială bugetară.

Majoritatea specială de două treimi a fost prevăzută de legiuitor tocmai pentru protejarea patrimoniului comunității locale, hotărârile adoptate vizând convingerea unei majorități mai largi de consilieri, tocmai având în vedere importanța subiectului deciziei și pentru a asigura luarea unei decizii cât mai responsabile.

Adoptarea hotărârilor cu două treimi din totalul consilierilor în funcție este necesară pentru a evita abuzul de majoritate, respectiv situația în care formațiunile politice care dețin majoritatea în consilii, cum este cazul de față, să decidă în mod exclusiv asupra administrării întregului patrimoniu al unității administrativ teritoriale, fără să existe o dezbatere reală pe acest subiect.

În conținutul patrimoniului intră atât drepturile reale, cum este dreptul de proprietate, uzul sau uzufructul, cât și drepturile de creanță. Astfel, în patrimoniul unei unități administrativ-teritoriale intră nu numai bunurile corporale, dar și drepturile având ca obiect bunurile respective, în măsura în care drepturile respective au caracter patrimonial.

Hotărârile în cauză vizează constituirea de societăți cu capital parțial al unității administrativ-teritoriale, deci afectează patrimoniul acesteia.

Din conținutul acestor dispoziții ce se regăsesc în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, în capitolul XII privitor la „Bunuri și lucrări” rezultă opțiunea legiuitorului organic de a nu se limita la atribuțiile privind „gestionarea” bunurilor domeniului public sau privat al unităților administrativ-teritoriale în ce privește hotărârile pentru care a impus votul majorității calificate, de două treimi, a membrilor unui consiliu local, incluzând în categoria hotărârilor adoptate în baza art. 45 alin. (3) din aceeași lege, toate hotărârile privitoare la patrimoniu, noțiune de care se ocupă mai ales, Codul civil dar care se regăsește și în diverse alte acte normative speciale. Astfel, art. 119 din Legea nr. 215/2001 adaugă pe lângă bunurile domeniului public sau privat aparținând unităților administrativ-teritoriale ce compun patrimoniul și ansamblul drepturilor și obligațiilor cu caracter patrimonial pe care le include în acesta.

Prin urmare, în ce privește hotărârile adoptate de C.G.M.B. se rețin următoarele aspecte, în primul rând, prin hotărârile respective, în schimbul aportului în bani subscris și vărsat pentru constituirea societăților, Municipiul București dobândește acțiuni în cadrul societăților respective. Aceste acțiuni sunt bunuri care intră în patrimoniul municipalității și care îi conferă drepturi și obligații patrimoniale în cadrul societăților pe acțiuni înființate.

În a doilea rând, aportul în banii cu care Municipiul București contribuie la capitalul social al societăților provine din patrimoniul Municipiului București, deci hotărârile de înființare a societăților sunt hotărâri care vizează patrimoniul municipalității.

De altfel, în practica judiciară, s-a decis că noțiunea de „hotărâre privind patrimoniul” se impune a fi interpretată ca incluzând orice hotărâre prin care se stinge, se transmite sau se dobândește un drept cu caracter patrimonial. Din acest punct de vedere, noțiunea de „hotărâre privind patrimoniul” nu poate fi limitată exclusiv la hotărârile prin care se transmit drepturi reale, sau numai proprietatea asupra unor bunuri ce aparțin unității administrativ-teritoriale.

În al treilea rând, pentru sediul fiecărei societăți dintre cele înființate prin hotărârile prevăzute în Anexa I la prezenta, Municipiul București a încheiat un contract de comodat cu APA NOVA București SA. Acest contract afectează patrimoniul Municipiului București, deoarece municipalitatea în calitate de comodatar dobândește dreptul de folosință asupra spațiului ce face obiectul contractului, cu asumarea obligațiilor aferente calității sale de comodatar.

De altfel, chiar la nivelul Municipiului București, Hotărârea CGMB nr. 22 din 30 ianuarie 2017 privind înființarea societății Trustul de Clădiri Metropolitane București S.A., prin care s-a decis aprobarea înființării unor societăți pe acțiuni cu capital deținut în proporție de 99,9% de Municipiul București reprezentat de CGMB și în proporție de 0,1% deținut de SC Service Ciclop SRL. a fost adoptată cu majoritate de 2/3, specificându-se în cuprinsul acesteia prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001. (Anexa 9).

Mai mult decât atât, prin notele scrise, cu privire la distincția între hotărâri privind asocierea și hotărâri privind patrimoniul, s-au învederat alte exemple atât de la București cât și din alte unități administrativ-teritoriale prin care, în cazul înființării unor societăți comerciale de către unitatea administrativ-teritorială în urma asocierii cu autorități publice sau persoane juridice de drept privat, hotărârile respective au fost apreciate ca fiind hotărâri privind patrimoniul și, în consecință, adoptate cu două treimi din numărul consilierilor în funcție, precum Hotărârea CGMB nr. 22/30.01.2017 privind aprobarea înființării societății pe acțiuni SC Trustul de Clădiri Metropolitane București SA, Hotărârea nr. 61 din 18.06.2012 a Consiliului Local al comunei Cornetu. Județul Ilfov privind aprobarea înființării unei societăți comerciale cu răspundere limitată cu asociat unic comuna Cornetu, prin Consiliul Local al comunei Cornetu, Hotărârea nr. 41 din 28.04.2014 a Consiliului Local Cluj - Napoca privind modificarea și completarea Hotărârii nr. 101 din 20 martie 2014 privind aprobarea înființării societății Cluj Innovation Park SA, aprobarea actului constitutiv și a statutului acesteia, Proiect de hotărâre a Consiliului Local al comunei Sohatu, Călărași privind modificarea Hotărârii nr. 29/13.09.2012 privind înființarea unei Societăți Comerciale în subordinea Consiliului Local, Hotărârea nr. 22/31.01.2011 a Consiliului Local al Municipiului Craiova privind înființarea societății SC Salubritate Craiova SRL .

În ceea ce privește hotărârile atacate prin care se dispune aprobarea de principiu a înființării societăților, nu înființarea efectivă a acestora, apreciem că acest aspect nu înlătură obligația adoptării hotărârii cu majoritatea calificată de două treimi prevăzută la art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Legea nr. 215/2001 nu definește noțiunea de "hotărâri privind patrimoniul" și nici nu se referă în mod strict la hotărâri prin care se diminuează patrimoniul unității administrativ-teritoriale, sau la hotărâri prin care s-ar mări acest patrimoniu ci doar la hotărâri în legătură cu patrimoniul.

Prin hotărârile în cauză se aprobă de principiu înființarea unor societăți cu capital majoritar al municipalității și se mandatează primarul general în vederea îndeplinirii hotărârii. Aceste hotărâri sunt primul pas spre înființarea societăților care angajează patrimoniul unității administrativ-teritoriale.

Or, pentru respectarea principiului simetriei formelor actelor juridice, majoritatea necesară pentru înființarea societăților care în mod cert este de două treimi, trebuie să fie respectată și pentru acordul de principiu în vederea înființării societăților.

Mai mult, prin hotărârile respective se mandatează primarul general al municipiului București, în vederea aducerii la îndeplinire a hotărârilor, deci acestea produc efecte juridice.

II. Cu privire la celelalte motive de nelegalitate ale actelor administrative atacate, invocate prin cererea de chemare în judecată, Tribunalul București nu s-a pronunțat în niciun fel, fiind incidente motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și 6 Cod proc. civ.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată au arătat recurenții-reclamanți că înființarea societăților comerciale conform hotărârilor CGMB este nelegală și neoportună pentru buna administrare a patrimoniului Mun. București.

Înființarea societăților este de natură să încalce atât principiile constituționale ale economiei de piață, cât și prevederile Legii concurenței nr. 21/1996 republicată cu modificările și completările ulterioare.

Prin înființarea întreprinderilor proprii ale unităților administrativ-teritoriale și încredințarea serviciilor către acestea prin atribuire directă se încalcă regulile cu privire la asigurarea concurenței pe piața serviciului respectiv. Chiar și în ipoteza în care contractul ar fi încredințat prin licitație publică către aceste întreprinderi, există riscul favorizării acestora sau al discriminării operatorilor concurenți de pe piață.

Asupra unor motive de nelegalitate instanța de fond nu s-a pronunțat, fapt care, dincolo de o nemotivare a hotărârii, atrage chiar nulitatea hotărârii atacate, sens în care se impune, în măsura în care Curtea va aprecia că nu ar fi valide argumentele recurenților-reclamanți cu privire la anularea actelor administrative pentru motivul nerespectării cvorumului de două treimi din numărul consilierilor CGMB, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare.

În concluzie, au solicitat recurenții-reclamanți instanței de recurs să constate că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată cu aplicarea greșită a dreptului material și, ca efect al admiterii recursului, rejudecând cauza în fond, să anuleze actele administrative atacate datorită faptului că nu a fost respectat cvorumul legal pentru adoptarea acestora.

În subsidiar, au solicitat recurenții-reclamanți trimiterea cauzei spre rejudecare, deoarece asupra celorlalte aspecte cu care fusese investită instanța de fond nu s-a pronunțat, garantându-le astfel accesul la două grade de jurisdicție.

3. Poziția procesuală a părții adverse

3.1. La data de 01.02.2018, intimatul-pârât **Consiliul General al Municipiului București** a depus întâmpinare, solicitând ca prin decizia ce o va pronunța instanța să dispună respingerea recursului ca nefondat și menținerea Sentinței recurate ca fiind legală.

În motivarea întâmpinării s-a arătat că:

I. Hotărârile CGMB atacate au fost adoptate cu majoritatea prevăzută de lege, astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond, nefiind incident motivul de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8

I.A. Soluția instanței de fond respectă normele de drept material incidente în cauză

93
Problema de drept ridicată este aceea dacă Hotărârile CGMB de asociere cu societatea Service Ciclop SA în vederea înființării unor societăți private care să presteze servicii de interes public local reprezintă o hotărâre „privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine” [art. 45 alin. (2) lit. f)] ori reprezintă o hotărâre „privind patrimoniul” [art. 45 alin. (3)].

Instanța de fond a soluționat în mod just problema de drept, stabilind că Hotărârile CGMB ce fac obiectul cererii în anulare nu vizează patrimoniul în sensul art. 45 alin. (3) din lege. Instanța a reținut că această ipoteză vizează proiectele de hotărâri al căror obiect îl constituie administrarea, în sens larg, a bunurilor ce alcătuiesc patrimoniul unității administrativ-teritoriale.

Or, prin adoptarea Hotărârilor vizate, apreciază instanța, Municipiul București nu a transmis altui subiect de drept niciun bun aflat în patrimoniul său, ci, prin aceste hotărâri, controlează și gestionează serviciul public - la nivel de fiecare societate la care acesta este acționar.

Pentru înființarea societăților, Municipiul București nu a aportat niciun bun mobil sau imobil din patrimoniul său, aportul în numerar reprezentând o cheltuială efectuată de Municipiul București, cheltuială ce a fost aprobată anterior prin act distinct, respectiv la data aprobării bugetului Municipiului București, devenind astfel cheltuială bugetară.

Hotărârile vizate sunt supuse majorității prevăzute de art. 45 alin. (2) lit. f). Astfel, apreciază instanța, asocierea dintre Municipiul București prin CGMB și societatea Service Ciclop SA în vederea constituției unor societăți private care să presteze servicii de interes public reprezintă o asociere în sensul art. 17 din Legea nr. 215/2001.

I.B. Criticile recurențelor sunt nefondate

În primul rând, dispozițiile art. 45 alin. (2) lit. f) nu reglementează nicio restricție cu privire la înființarea unor societăți ca formă a cooperării și asocierii dintre autoritatea administrativ-teritorială și terți. Prin urmare, interpretarea recurențelor reprezintă o adăugare la lege și restrânge în mod nejustificat sfera de aplicare a textului.

În al doilea rând, hotărârile au fost adoptate de CGMB în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 36 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 215/2001.

Astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond, cele 20 de societăți pe acțiuni au fost înființate în scopul prestării unor servicii publice în interesul Municipality, în funcție de obiectul de activitate al fiecăreia. Toate Hotărârile CGMB ce fac obiectul prezentei acțiuni au fost adoptate ca urmare a proiectelor de hotărâri realizate de Primarul General al Municipiului București, în conformitate cu dispozițiile art. 45 alin. (6) din Legea nr. 215/2001 și cuprind toate avizele comisiilor de specialitate, în domeniul acestora de activitate, conform prevederilor art. 54 alin. (4) din același act normativ.

Drept urmare, teza juridică a recurențelor este una greșită. Asocierea cu alte persoane juridice la care se referă disp. art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, se referă la tocmai la formarea unei entități distincte. Din punct de vedere etimologic, noțiunea de asociere reprezintă fundamentul înființării unei entități juridice - societate, în sensul Legii nr. 31/1990, așa cum rezultă și din doctrina de specialitate.

A afirma că noțiunea de asociere, așa cum este ea folosită de art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea 215/2001 nu se referă la asocierea în scopul constituirii unei societăți, duce la întrebarea firească, la ce fel de asocieri se referă dispozițiile legal citate.

Cu alte cuvinte, nu există niciun argument în critica recurențelor care să dovedească faptul că înființarea unei societăți nu reprezintă o formă de asociere în lumina art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001. Mai mult, accentul pus de către recurenți asupra scopului acestei asocieri conduce la concluzia că nu există niciun argument contrar tezelor juridice mai sus evocate de către subscrisul.

În al treilea rând, majoritatea prevăzută la art. 45 alin. (1) din lege reprezintă regula, iar cele prevăzute la alin. (2) și (3) reprezintă excepțiile. Or, interpretarea excepțiilor trebuie să fie strictissima.

Se poate observa că inclusiv materiile prevăzute la art. 45 alin. (2) angajează patrimoniul unității administrativ-teritoriale (hotărâri privind bugetul local, contractarea de împrumuturi, stabilirea impozitelor și taxelor locale etc).

Prin urmare, este greșit raționamentul recurenților în sensul că orice hotărâre ce angajează patrimoniul unității administrativ-teritoriale reprezintă de plano o „hotărâre privind patrimoniul” și este supusă majorității reglementate de art. 45 alin. (3) din lege.

Astfel cum a arătat intimatul-pârât, atât alin. (2) cât și (3) ale art. 45 reprezintă excepții, iar pentru stabilirea majorității incidente în cauză este necesară analiza raportului dintre cele două.

Excepția prevăzută la alin. (3) are o sferă nedeterminată de ipoteze, pe când excepția reglementată la alin. (2) este circumscrisă unor cazuri specifice și expres determinate de legiuitor, cazuri care, de altfel, angajează patrimoniul unității administrativ-teritoriale.

Prin urmare, pentru a stabili majoritatea prevăzută de lege pentru adoptarea unei hotărâri ce angajează patrimoniul unității administrativ-teritoriale, trebuie analizat dacă materia ce face obiectul hotărârii se circumscrie vreunui dintre cazurile reglementate expres de art. 45 alin. (2), iar numai în caz contrar, va deveni aplicabilă majoritatea calificată reglementată într-o manieră generală de art. 45 alin. (3).

În cauză, Hotărârile vizate privesc asocierea dintre CGMB (99,9% din capitalul social) și o altă persoană juridică (0,1% din capitalul social) în vederea înființării unor societăți pe acțiuni care să presteze servicii de interes public local, hotărâri care se circumscriu întocmai cazului reglementat de art. 45 alin. (2) lit. f).

Prin reducere la absurd, interpretarea dată de către recurenți pentru art. 45 din lege presupune că, practic, niciuna dintre hotărârile luate de CGMB nu ar putea fi luată cu majoritatea membrilor consiliului sau a membrilor prezenți, întrucât, finalmente și aprobarea oricăreia dintre măsurile ce există pe ordinea de zi în mod curent, s-ar putea interpreta, în mod tendențios, că presupun măcar un drept sau o obligație a Municipality, fapt ce ar atrage, în mod ipotetic competența de aprobare a majorității calificate de două treimi, ceea ce finalmente ar duce la eliminarea de facto a regulii și înlocuirea acesteia cu excepția cea mai drastică. Or, din nou, această interpretare merge în sensul neaplicării legii, nu al aplicării acesteia.

Din acest motiv, nu poate fi reținut argumentul recurenților potrivit căruia hotărârile vizate privesc patrimoniul și sunt supuse majorității prevăzute de art. 45 alin. (3) pentru simplul motiv că înființarea societăților presupune un aport în bani din partea Municipality București și dobândirea calității de comodat.

Mai mult, dacă am accepta teza recurenților, respectiv că orice decizie care presupune o dispoziție asupra unor bunuri aflate în patrimoniul societății, se pune problema de ce nu s-a prevăzută aceeași majoritate, adică de două treimi, și în cazul aprobării bugetului sau contractării de împrumuturi de către autoritatea locală -hotărâre prevăzută la art. 45 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 215/2001 pentru care, de asemenea, este suficient votul majorității consilierilor în funcție, iar nu o majoritate calificată.

Prin urmare, decizia ca autoritatea să înființeze o societate prin asocierea cu o altă persoană juridică în vederea constituirii unei societăți, nu reprezintă o decizie "privind patrimoniul", astfel cum este reglementată de prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Nu în ultimul rând, interpretarea dată de recurenți procesului de constituire a unei societăți, în sens de asociere, cu privire la care se afirmă că dobândirea de acțiuni ca urmare înființării unei societăți, ca membru fondator, ar reprezenta o "achiziție" de bunuri, este profund greșită.

94

Dobândirea de acțiuni ca urmare a înființării nu reprezintă o achiziție, în sensul dat de către recurenți. A dobândi acțiuni cu ocazia participării la constituirea unei societăți reprezintă efectul asocierii, iar nu o etapă anterioară acestui proces.

În cauză, astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond, hotărârile contestate au fost adoptate în mod legal cu majoritate absolută, intrând în sfera prevăzută de art. 45 alin. (2) lit. f), iar criticile recurenților în sensul că acestea ar fi trebuit a fi adoptate cu majoritate calificată sunt nefondate.

Mai mult, acest aspect este validat chiar prin Adresa nr. SM/5.102; 5.512/P/21.03.2017 transmisă de Prefectul Municipiului București, prin care se arată că aprobarea înființării unor societăți de către Consiliul General al Municipiului București se decide cu majoritatea prevăzută de art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, cu votul majorității consilierilor în funcție.

Societatea comercială, conform art. 1 și următoarele din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată și modificată, este una dintre formele de asociere recunoscute tuturor persoanelor fizice sau juridice.

În aceste condiții, devin aplicabile dispozițiile art. 17 coroborat cu art. 36 alin. (3) lit. c), art. 37 raportat la art. 82 din Legea nr. 215/2001, republicată și modificată, care consacră în mod expres dreptul consiliului local, ca reprezentant legal al colectivității locale, de a hotărî asupra participării cu capital sau cu bunuri, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, la înființarea, funcționarea și dezvoltarea unor organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, în condițiile legii, de a exercita în numele unității - teritoriale, toate drepturile și obligațiile corespunzătoare participațiilor deținute la societăți comerciale sau regii autonome, inclusiv de a desemna persoanele care să reprezinte interesele unității administrativ - teritoriale în societăți comerciale, regii autonome de interes local, asociații de dezvoltare intracomunitară și alte organisme de cooperare sau parteneriat.

Pentru aceste considerații, proiectul de hotărâre a C.G.M.B. având ca obiect înființarea unei societăți comerciale, respectiv COMPANIA MUNICIPALĂ ENERGETICĂ BUCUREȘTI S.A., se circumscrie ariei de aplicabilitate a art. 45 alin. 2) lit. f) din Legea nr. 215/2001.

În situația din speță, relevante sunt atribuțiile sale în supravegherea respectării legii de către Consiliul General al Municipiului București. În acest sens, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, cu privire la atribuțiile acestuia, prevede că: „e) verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului”.

De asemenea, art. 115 alin. (7) din Legea nr. 215/2001 prevede că: Dispozițiile primarului, hotărârile consiliului local și hotărârile consiliului județean sunt supuse controlului de legalitate al prefectului în condițiile legii care îi reglementează activitatea.

Cu privire la Hotărârile CGMB prin care s-a decis aprobarea, de principiu, a înființării societăților comerciale pe acțiuni, acestea au fost adoptate tot cu majoritate absolută, chiar dacă, cel puțin teoretic, nu era necesară o asemenea majoritate, la acel moment hotărându-se numai mandatarea Primarului General al Municipiului București prin direcțiile din cadrul aparatului de specialitate pentru a efectua toate demersurile necesare adoptării hotărârilor propriu-zise de înființare a respectivelor societăți.

A reiterat intimatul-pârât că nu există nicio justificare pentru raționamentul expus de către recurenți, în contextul în care excepțiile sunt strict prevăzute de lege, iar aprobarea de principiu a înființării unor societăți, cu efectul inițierii procedurilor necesare pentru înființarea acestora, nu se încadrează în niciuna dintre prevederile art. 45 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 215/2001. Desigur că în această situație se va aplica regula generală prevăzută de alin. (1) al art. 45, respectiv majoritatea simplă raportată la numărul consilierilor prezenți.

Prin această modalitate au fost inițiate demersurile necesare pentru obținerea tuturor avizelor și documentelor justificative cerute de lege pentru înființarea legală a acestora.

Prin urmare, teza recurenților potrivit căreia ar trebui adoptate cu aceeași majoritate atât hotărârile privind aprobarea în principiu a înființării unor societăți, cât și hotărârile privind înființarea propriu-zisă a acestor societăți, nu este sustenabilă, în condițiile în care aceste sublinieri, neprevăzute de lege, aduc o limitare excesivă în libertatea organului administrativ de a lua decizii în exercitarea atribuțiilor sale fără ca aspectele aprobate să producă aceleași efecte juridice.

Cu privire la împrejurarea invocată de recurenți în sensul că Hotărârea CGMB nr. 22/30.01.2017 de înființare a Trustului de Clădiri Metropolitane București SA a fost adoptată cu majoritatea calificată de două treimi potrivit art. 45 alin. (3), acest aspect nu validează interpretarea că Hotărârile atacate în prezenta cauză erau supuse aceleiași majorități.

Astfel cum în mod corect a reținut instanța de fond, hotărârea sus-menționată are un obiect diferit și privește patrimoniul autorității, stabilind următoarele: (1) înființarea unei societăți având ca obiect executarea de lucrări de construcție a unor clădiri rezidențiale și nerezidențiale pe raza Municipiului București; (2) un aport de la buget în cuantum de 12.000.000 lei, precum și (3) transmiterea unui imobil care să servească sediului social al societății nou-înființate.

Față de cele mai sus evocate, a solicitat intimatul-pârât respingerea recursului ca nefondat.

II. Instanța de fond a analizat toate motivele de nelegalitate invocate prin cererea introductivă, nefiind incidente motivele de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și 6. Celelalte critici formulate prin cererea introductivă reprezintă motive de ne-oportunitate care nu pot forma obiectul controlului instanței judecătorești

Argumentele ce vizează oportunitatea actelor administrative nu pot face obiectul analizei instanței de judecată, iar argumentele recurenților cu privire la pretinsa încălcare a principiilor constituționale ale economiei de piață și a prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996 au fost analizate de către instanța de fond.

În primul rând, aspectele despre care recurenții pretind că nu au fost avute în vedere de instanța de fond nu reprezintă un capăt de cerere distinct al cererii introductive, ci argumente separate în susținerea acțiunii.

Instanța de fond a înlăturat criticile recurenților și a validat legalitatea Hotărârilor CGMB, sub toate aspectele, statuând că „prin aceste hotărâri [Municipiul București] controlează și gestionează serviciul public - la nivel de fiecare societate la care acesta este acționar majoritar”, concluzionând în sensul că „Hotărârile CGMB supuse analizei au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor legale incidente”.

Drept urmare, nu poate fi reținut argumentul recurenților în sensul că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate. De altfel, așa cum am arătat, art. 425 C. proc. civ. ce stabilește conținutul hotărârii judecătorești nu impune instanței să analizeze exhaustiv toate argumentele părții, fiind suficient ca instanța să prezinte motivele de fapt și de drept pe care se sprijină soluția dată asupra capătului de cerere.

II.A. Instanțele judecătorești nu se pot pronunța asupra criticilor de oportunitate invocate de recurenți, ci numai asupra motivelor de nelegalitate.

Astfel cum a arătat intimatul-pârât și în fața instanței de fond, singurul motiv care poate fi analizat în cauză de către instanță este cel privind majoritatea cu care au fost adoptate Hotărârile vizate, celelalte aspecte privind oportunitatea actului administrativ.

În acest sens, oportunitatea actului administrativ se apreciază de către organul administrativ competent, fără ca instanțele judecătorești să poată interveni în sensul invalidării unor astfel de acte pe aceste motive, cu excepția situației în care acestea ar încălca legea sau când aceasta ar

as

prevedea expres o astfel de situație, aspecte ce devin însă legate tot de legalitatea acestuia. În caz contrar, intervenția instanței ar aduce atingere separației puterilor în stat, principiul consacrat în Constituția României, art. 1 alin. 4).

Raportat la situația din cauză, Consiliul General al Municipiului București a apreciat că înființarea unor societăți private în scopul prestării unor servicii publice de interes local reprezintă modalitatea cea mai eficientă de a gestiona și satisface nevoile Municipality.

În ipoteza în care instanța de fond ar fi statuat asupra motivelor de oportunitate invocate prin cererea introductivă, neexistând o dispoziție specială care să îi confere această atribuție, sentința pronunțată ar fi încălcat principiul separației puterilor în stat, fiind expusă motivului de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 4 C. proc. civ.: „când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești”.

Cu toate acestea, în continuare, a arătat intimatul-pârât argumentele pentru care și aceste critici sunt neîntemeiate.

II.B. Posibilitatea înființării societăților de către unitățile administrativ-teritoriale este prevăzută expres de lege și respectă principiile economiei de piață, cât și prevederile legii concurenței nr. 21/1996.

Prin cererea de recurs, recurenții expun o serie de dispoziții legale, invocând faptul că aprobarea înființărilor societăților prin Hotărârile CGMB ar fi de natură să aducă atingere economiei de piață și că „există riscul favorizării acestora sau al discriminării operatorilor concurenți de pe piață”.

Or, aceste afirmații sunt simple speculații făcute în scop șicanatoriu, în contextul în care există dispoziții legale care prevăd expres posibilitatea unităților administrative teritoriale să înființeze societăți.

Prin Hotărârile CGMB a căror anulare se solicită sunt indicate și temeiurile legale potrivit cărora au fost înființate societățile.

De altfel, niciuna dintre hotărârile supuse cenzurii în prezenta cauză nu conține vreo dispoziție care să acorde societăților nou-înființate, drepturi și/sau obligații mai favorabile față de alți operatori economici.

II.C. Activitatea societăților va fi organizată și controlată potrivit dispozițiilor din actul constitutiv și dispozițiilor legale aplicabile, cu respectarea particularității acestor societăți care au acționar majoritar o unitate administrativ-teritorială.

Sușinerile reclamantelor conform cărora înființarea societăților cu capital social al unității administrativ-teritoriale ar conduce la îngreunarea controlului efectuat asupra acestor societăți sunt contrazise chiar de dispozițiile legale în vigoare, respectiv de O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice.

Astfel, legislația reglementează aspectele relevante privind organizarea activității și controlului societății la care unitatea administrativ-teritorială este acționar majoritar. În acest context rezultă că afirmațiile recurenților sunt neîntemeiate și contrare legii.

A menționat intimatul-pârât că societățile înființate prin Hotărârile Consiliului General al Municipiului București sunt întreprinderi publice în sensul O.U.G. nr. 109/2011, potrivit art. 2 pct. 2 lit. b) din aceasta, fiind companii și societăți naționale, societăți la care unitatea administrativ-teritorială - Municipiul București este acționar majoritar.

Având în vedere faptul că modalitatea de organizare a societăților înființate este prevăzută de O.U.G. 109/2011, aspecte pe care societățile înființate le respectă, criticile reclamantelor sunt neîntemeiate, neexistând niciun motiv pentru care Hotărârile Consiliului General al Municipiului București să fie invalidate.

Cu privire la aplicabilitatea legislației privind achizițiile publice, consideră intimatul-pârât că societățile sunt înființate tocmai pentru a satisface nevoi de interes general, fără caracter comercial sau industrial (astfel cum rezultă din rapoartele de specialitate și expunerile de motive de la Hotărârile Consiliului General al Municipiului București). Acestea au personalitate juridică și au ca acționar majoritar Consiliul General al Municipiului București, iar persoanele din Consiliul de administrație sunt numiți de Consiliul General al Municipiului București.

II.D. Înființarea societăților este considerată o măsură oportună de către Consiliul General al Municipiului București în vederea îndeplinirii corecte și complete a atribuțiilor sale

Hotărârile prin care s-a decis înființarea societăților au fost adoptate în urma consultării unor rapoarte de specialitate ale direcțiilor competente.

Toate cele 20 de Hotărâri CGMB ce fac obiectul prezentei acțiuni au fost adoptate ca urmare a proiectelor de hotărâri realizate de Primarul General al Municipiului București, în conformitate cu dispozițiile art. 45 alin. (6) din Legea nr. 215/2001 și cuprind toate avizele comisiilor de specialitate, în domenii acestora de activitate, conform prevederilor art. 54 alin. (4) din același act normativ.

Or, la acest moment, pentru a-și exercita cât mai bine atribuțiile, Consiliul General al Municipiului București a considerat că este oportună înființarea acestor societăți pentru atingerea scopurilor urmărite și detaliate prin expunerea de motive ale hotărârilor.

Aprecierile recurenților privind măsurile viitoare ce vor fi adoptate sunt simple presupuneri care nu pot conduce la efectul dorit de acestea în sensul anulării Hotărârilor CGMB.

Referirile recurenților cu privire la suprapunerea domeniilor de activitate ale societăților cu cele ale direcțiilor existente în cadrul aparatului administrativ locale sunt vădit nefondate și pur speculative.

II.E. Cererea recurenților de trimitere a cauzei spre rejudecare este inadmisibilă

Recurenții solicită prin cererea de recurs trimiterea cauzei spre rejudecare în ipoteza în care instanța de control judiciar va reține incidența motivelor de recurs prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și 6.

Cererea recurenților de retrimiteri spre rejudecare se sprijină pe pretinsa omisiune a instanței de fond de a se pronunța asupra unora dintre capetele de cerere, așadar reprezintă o critică a faptului că instanța ar fi analizat numai parțial fondul cauzei. Or, câtă vreme instanța a procedat, cel puțin parțial, la o analiză a fondului cauzei, nu se mai poate reține că hotărârea a fost pronunțată fără a intra în judecata fondului.

Astfel, în considerarea faptului că legea nu recunoaște recurenților dreptul de a solicita retrimiteri cauzei spre rejudecare pentru motivele invocate de aceștia, a solicitat intimatul-pârât respingerea cererii ca inadmisibilă.

Pentru toate aceste motive, a solicitat intimatul-pârât respingerea recursului ca nefondat, cu consecința menținerii Sentinței recurate ca fiind legală.

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe dispozițiile art. art. 17, 37, 45, 82, 115 din Legea nr. 215/2001, art. 2, 3, 4, 51 din O.U.G. nr. 109/2011, art. 19 din Legea nr. 340/2004 și art. 1 din Legea nr. 31/1990.

La data de 12.02.2018 a depus **întâmpinare și intimatul-pârât Municipiul București**, solicitând instanței de recurs ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună:

I. pe cale de excepție:

(i). admiterea excepției inadmisibilității motivelor de recurs care vizează criticile noi aduse actelor administrative, care exced cadrului procesual și au un fine de neprimire al controlului judiciar;

(ii). pe cale de consecință, limitarea spre analiză strict a motivelor de recurs care coincid criticilor de nelegalitate cuprinse în plângerea prealabilă - respectiv, Adresa nr. 1254/24.03.2017 (Anexa I) și în cererea introductivă;

II. iar în recurs:

(i). în raport de legalitatea actelor administrative atacate, respingerea recursului ca nefondat, respectiv, menținerea ca legală și temeinică a hotărârii din fond, în sensul respingerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată;

(ii). în ce privește solicitarea subsidiară a Recurentelor privind trimiterea spre rejudecare a cauzei, respingerea acesteia, în raport de inaplicabilitatea în speță a art. 20 din Legea nr. 554/2004 și a art. 498 alin. (2) din CPC;

III. totodată, în temeiul art. 453 din CPC:

obligarea în solidar a Recurentelor la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers.

În motivarea întâmpinării, intimatul-pârât a arătat:

I. excepția inadmisibilității motivelor de recurs care vizează critici neinvocate în acțiunea introductivă și plângerea prealabilă.

În speță, motivele de recurs cuprinse în Cererea de recurs – paginile 12 și 13 - exced criticilor formulate prin plângerea prealabilă în temeiul art. 8 din Legea nr. 554/2004 (redepusă în Anexa I la prezenta, spre o mai facilă urmărire.

Astfel, aceste critici sunt, în realitate, veritabile cereri/critici noi în legătură cu așa-zisa nelegalitate a actelor administrative atacate și care vizează dispozițiile art. 4 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice - dispoziții legale invocate pentru prima dată în recurs. Totodată, pentru prima dată invocată direct în recurs este presupusa nerespectare a principiilor transparenței, proporționalității și nediscriminării (pagina 13, paragraf 3 din Cererea de recurs).

II. Recursul este nefondat. Sentința din fond este legală și temeinică.

Dincolo de faptul că, în esență, critica principală a Recurentelor adusă actelor administrative este legată de presupusa nerespectare a cvorumului legal pentru adoptarea acestora, în realitate, instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor motivelor de nelegalitate cuprinse în cererea introductivă, motivând soluția dată în raport de acestea.

Prin urmare, susținerile Recurentelor cu privire la lipsa motivării hotărârii sunt simple alegații, în realitate, instanța nefiind obligată să răspundă tuturor argumentelor invocate de către Recurente în susținerea cererii, pentru a se considera că hotărârea este motivată.

A. În speță, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 45 alin. (3) din legea nr. 215/2001, întrucât actele administrative atacate nu vizează patrimoniul.

În aprecierea cvorumului necesar adoptării unui act administrativ, ne raportăm la conținutul aceluși act.

A reiterat intimatul-pârât că Hotărârile C.G.M.B. supuse analizei nu vizează patrimoniul și au fost adoptate cu respectarea dispozițiilor legale incidente, dat fiind faptul că:

>obiectul acestor hotărâri constă în aprobarea înființării unor societăți comerciale și asocierea Municipiului București cu Intimata Service Ciclop pentru înființarea acestor societăți, la care Municipiul București este acționar majoritar - în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice (denumită în continuare "O.U.G. nr. 109/2011");

>urmare asocierii și înființării societăților, Municipiul București este autoritatea tutelară care controlează și gestionează activitatea acestor societăți la care este acționar, în scopul asigurării serviciilor publice ce intră în obiectul de activitate al acestora - art. 2 și art. 3 punctul 2 din O.U.G. nr. 109/2011, coroborate cu art. 7 din Ordonanța nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local (denumită în continuare "Ordonanța nr. 71/2002");

>adoptarea unei hotărâri privind asocierea autorității cu persoane juridice române se face cu votul majorității consilierilor în funcție, potrivit art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, coroborat cu art. 39 alin. (4) din Regulamentul de Funcționare și Organizare a C.G.M.B. -cvorum îndeplinit în speța de față;

>Hotărârile C.G.M.B. la care fac referire Recurentele au fost adoptate cu cvorumul de 2/3 din numărul consilierilor în funcție, întrucât, spre deosebire de hotărârile ce fac obiectul cererii în anulare, aceste hotărâri vizează patrimoniul autorității,

✓ Hotărârile privind asocierea.

În continuare, a invocat dispozițiile art. 17 din Legea nr. 215/2001, art. 35 alin. (2) din Legea nr. 273/2006.

Hotărârile C.G.M.B. au fost adoptate cu cvorumul legal aferent asocierii - art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, reglementat de legiuitor distinct de cvorumul aferent hotărârilor care ar viza patrimoniul - art. 45 alin. (3) din aceeași lege. Totodată, cvorumul necesar asocierii este reglementat și de art. 39 alin. (4) din Regulamentul de Funcționare și Organizare a C.G.M.B., și aceste din urmă dispoziții fiind respectate de către Pârât.

✓ În speță, hotărârile C.G.M.B. vizează asocierea în scopul gestionării serviciilor publice.

În raporturile juridice generate de actele atacate, Municipiul București are o poziție de supraordonare față de celelalte subiecte ale raporturilor juridice respective, în sensul exercitării controlului asupra societăților la care este acționar, în vederea asigurării serviciului public, în interesul comunității.

Dat fiind obiectul actelor - asocierea în scopul gestionării serviciilor publice -acestea au aplicabilitate repetată, produc efecte erga omnes și sunt obligatorii, iar caracterul obligatoriu este o consecință a prezumției de legalitate ce funcționează în favoarea acestor acte.

Totodată, temeiul legal al adoptării Hotărârilor, în ceea ce privește cvorumul legal necesar adoptării - dat fiind obiectul acestora - respectiv, asocierea cu Intimata Service Ciclop în scopul gestionării serviciului public este reprezentat de art. 45 alin. [2] lit. f) din Legea nr. 215/2001.

Similar, au fost adoptate și hotărârile la care fac referire recurentele, Hotărârea C.G.M.B. nr. 400/21.12.2016 privind aprobarea acordului de asociere între Municipiul București, prin Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București ("DGASMB") și Asociația Zâmbetul îngerilor, adoptată în temeiul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 215/2001, Hotărârea C.G.M.B. nr. 236/21.09.2016 privind aprobarea acordului de asociere între Municipiul București, prin Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București ("DGASMB"), Fundația Crucea Alb - Galbenă și Asociația de Ajutor Mutual București, adoptată în temeiul art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, prin care Municipiul București se obligă să "îndeplinească calitatea de autoritate coordonatoare, precum și să asigure decontarea costurilor necesare funcționării Centrului pilot de coordonare a serviciilor de îngrijiri la domiciliu din Municipiul București, conform

27

bugetului prevăzut în Anexa B a Acordului de Asociere" - cap. 3 art. 5 din Acord, Hotărârea C.G.M.B. nr. 41/21.09.2016 privind aprobarea acordului de asociere între Municipiul București, prin Direcția Generală de Asistență Socială a Municipiului București ("DGASMB") și Asociația Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și ajutor, adoptată în temeiul art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, prin care, de asemenea, Municipiul București se obligă să "îndeplinească calitatea de autoritate coordonatoare, precum și să asigure finanțarea" - cap. 3 art. 5 din Acord.

Din conținutul acestor acte, este fără putință de tăgadă că asocierea autorităților publice cu alte subiecte de drept să implice costuri, fără ca acest aspect să vizeze însă patrimoniul autorității.

În același mod, este privită și noțiunea de "buget" - în sensul că, pentru adoptarea hotărârilor privind bugetul, este suficientă majoritatea simplă, potrivit art. 45 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 215/2001.

Or, noțiunea de "buget" conduce la ideea de "patrimoniu", însă legiuitorul a înțeles să le reglementeze diferit, după cum și noțiunea de "ASOCIERE" este reglementată diferit, dar care ar putea să implice costuri și să conducă la ideea de patrimoniu, cum încearcă să inducă Recurente.

Însă, în susținerea recursului, Recurente fac o gravă confuzie între noțiunea de patrimoniu din dreptul civil, care este eminentamente diferită de noțiunea de patrimoniu al autorității publice, menționată la art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

De asemenea, a precizat intimatul-pârât faptul că a interpreta în sensul celor susținute de Recurente ar însemna că întregul text al alin. (2) al art. 45 din Legea nr. 215/2001 ar deveni superfluu, dat fiind că toate ipotezele ar presupune că vizează patrimoniul, respectiv hotărârile privind bugetul local, hotărârile privind contractarea de împrumuturi în condițiile legii, hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale, hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră, hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului, hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.

✓ Societățile înființate - aflate sub tutela și controlul autorității.

În aprecierea cvorumului necesar adoptării unui act administrativ, intimatul-pârât s-a raportat la conținutul aceluși act. Prioritar, se impune a se preciza că acționarul Intimatei Service Ciclop SA având cota de participare la beneficii și pierderi de 100% este Intimatul Consiliul General al Municipiului București, prin urmare, aceasta este o dovadă în plus că societățile înființate prin cele 20 de hotărâri aparțin comunității, sub tutela și controlul acesteia (Anexa 2).

Astfel, în speță, nu sunt incidente dispozițiile sus-reiterate, în raport de conținutul actelor administrative - înființarea unor societăți sub tutela autorității publice, în vederea asigurării serviciilor publice.

În speță, societățile a căror înființare a fost aprobată prin cele 20 de hotărâri ale C.G.M.B. sunt întreprinderi publice - subiecte de drept care deservește interesului public, (...) autoritatea publică tutelară fiind instituția care: "b) exercită, în numele statului sau al unității administrativ-teritoriale, calitatea de acționar la întreprinderile publice prevăzute la pct. 2 lit. b)".

A observat intimatul-pârât că, prin adoptarea respectivelor hotărâri, Municipiul București nu a transmis altui subiect de drept niciun bun aflat în patrimoniul său, ci, prin aceste hotărâri, controlează și gestionează serviciul public - la nivel de fiecare societate la care acesta este acționar majoritar.

În considerarea celor ce preced, orice discuție care ar antrena ideea înstrăinării -mărirea sau micșorarea patrimoniului autorității - ipoteză care ar conduce la condiții excepționale de adoptare a actelor și un alt cvorum - excede cauzei de față, în realitate, prin actele respective, asigurându-se gestionarea serviciilor publice la nivel local, prin exercitarea controlului asupra activității societăților înființate.

✓ Hotărârile privind patrimoniul au consecințe juridice diferite de actele juridice atacate, cum în mod corect a reținut instanța de fond.

Pentru a se prevala de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 aferent cvorumului de 2/3 din consilierii în funcție și pornind de la falsa premisă că hotărârile contestate ar viza patrimoniul, Recurentele fac referire la definiția patrimoniului, cuprinsă în normele de drept privat - art. 31 din Codul Civil. În speță, însă, sunt incidente dispozițiile legale de drept public, iar noțiunea de patrimoniu este eminentamente diferită. În acest sens, potrivit art. 2 lit. b) din Ordonanța nr. 71/2002, "domeniul public al unităților administrativ-teritoriale este definit ca fiind totalitatea bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau interes public local ori județean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliilor locale sau prin hotărâre a consiliilor județene și care nu au fost declarate prin lege bunuri de uz sau interes public național".

Lit. c) al aceluiași text legal definește domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale ca fiind "totalitatea bunurilor mobile și imobile, altele decât cele prevăzute la lit. b), intrate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale prin modalitățile prevăzute de lege și care nu fac parte din domeniul public al acestora."

În raport de aceste texte legale, decizia ca autoritatea să înființeze o societate prin asocierea cu o altă persoană juridică în vederea constituirii unei noi societăți nu reprezintă o decizie privind patrimoniul, în sensul dat de art. 45 alin. [3] din Legea nr. 215/2001.

În speță, prin hotărârile C.G.M.B., nu s-a transmis și nu s-a adus ca aport nici un bun. Astfel, așa cum s-a arătat, pentru înființarea societăților, Municipiul București nu a adus ca aport niciun bun mobil sau imobil din patrimoniul său, aportul în numerar reprezintă o cheltuială efectuată de Municipiul București, care a fost aprobată anterior, prin act distinct, respectiv, la data aprobării bugetului Municipiului București, devenind astfel cheltuială bugetară.

✓ Aportul în numerar la care fac referire recurentele excede controlului judiciar în speța de față. Acesta vizează oportunitatea și a fost aprobat prin act distinct.

Aportul în numerar la care fac referire Reclamantele prin cererea introductivă nu poate fi apreciat ca vizând patrimoniul, în sensul dat de legiuitor, întrucât respectivul aport în numerar reprezintă o cheltuială efectuată de Municipiul București, care a fost aprobată anterior, prin act distinct, respectiv, la data aprobării bugetului Municipiului București, devenind astfel cheltuială bugetară.

✓ Exemple de hotărâri care vizează patrimoniul - diferite de cele supuse controlului speței de față.

Hotărârile la care fac referire Recurentele, spre deosebire de cele care fac obiectul speței de față, vizează patrimoniul și acesta este motivul pentru care au fost adoptate cu cvorumul de 2/3 din consilierii în funcție, reglementat la alin. (3) al art. 45.

De exemplu, Hotărârea C.G.M.B. nr. 22/30.01.2017 privind înființarea Trustul de Clădiri Metropolitane București S.A - la care fac referire Reclamantele a fost adoptată cu cvorumul de 2/3 din numărul consilierilor în funcție, întrucât, spre deosebire de hotărârile ce fac obiectul cererii în anulare, această hotărâre vizează patrimoniul. Acest aspect reiese din faptul că prin aceasta, s-a transmis un imobil care să servească sediului social al societății nou-înființate, a vizat înființarea unei societăți comerciale cu un obiect de activitate diferit - executarea de lucrări de construcție a unor clădiri rezidențiale și nerezidențiale pe raza Municipiului București, prin asigurarea unor fonduri vădit substanțiale, iar autoritatea a adus ca aport de la buget o sumă în cuantum de 12.000.000 lei.

✓ Adresa nr. 6479/24.03.2017 a prefectului municipiului confirmă cvorumul legal necesar - prevăzut la art. 45 alin. (2) lit. f, cum în mod corect a reținut instanța de fond.

af

În acest sens, a precizat intimatul-pârât că, în aprecierea cvorumului necesar, anterior adoptării hotărârilor, C.G.M.B. s-a adresat instituției Prefecturii Municipiului București. Prin Adresa nr. 6479/24.03.2017. Prefectul Municipiului București a comunicat faptul că înființarea societății Compania Municipală Energetică București S.A. se circumscrie ariei de aplicabilitate a art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001 (Anexa 3 la întâmpinarea din fond a Municipiului București).

Ulterior, în considerarea acestui text legal, Intimatul CG.M.B. a adoptat Hotărârea nr. 94/29.03.2017 privind înființarea acestei societăți (hotărâre contestată de Recurente - cuprinsă la punctul 2 din Anexa 1 la Cererea introductivă).

Similar, în mod legal, celelalte 19 hotărâri ce fac obiectul analizei au fost adoptate cu votul majorității consilierilor locali în funcție, cu toate consecințele juridice care decurg de aici.

În consecință, Hotărârile C.G.M.B. ce fac obiectul cererii de anulare au fost adoptate cu cvorumul legal - majoritatea absolută a consilierilor - prevăzut de art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, întrucât, așa cum am arătat, acestea nu vizează patrimoniul, singura ipoteză în care ar fi fost reținută obligativitatea cvorumului de 2/3 din numărul total al consilierilor în funcție.

B. instanța de fond s-a pronunțat motivat asupra tuturor criticilor de nelegalitate a actelor administrative, astfel că nu sunt incidente dispozițiile art. 488 punctul 5 și 6 din CPC.

Recurentele invocă punctele 5 și 6 ale art. 488 din CPC, susținând, în esență, că instanța ar fi omis să se pronunțe asupra mai multor motive de nelegalitate a actelor administrative și că instanța de fond nu a motivat hotărârea dată.

Cu privire la punctul 5 din textul legal menționat, nu se precizează în concret de către Recurente care ar fi fost regulile de procedură a căror nerespectare ar atrage sancțiunea nulității hotărârii din fond, aspect care, ab initio, rezultă că acest motiv de recurs este vădit nefondat.

Cu privire la punctul 6 din același text, respectiv, la faptul că instanța de fond ar fi omis să se pronunțe asupra mai multor motive de nelegalitate a actelor administrative și că nu a motivat hotărârea dată, nici acest motiv de recurs nu poate fi avut în vedere, după cum dezvoltăm în cele ce urmează.

✓ Hotărârea din fond vizează toate motivele de nelegalitate invocate în cererea introductivă.

În speță, instanța de fond s-a pronunțat asupra tuturor motivelor de nelegalitate a actelor administrative, așa cum se poate observa în cuprinsul hotărârii recurate.

✓ Hotărârea din fond este motivată.

Hotărârea instanței de fond cuprinde motivarea în privința tuturor aspectelor invocate de către Recurente. Totodată, și în ipoteza că hotărârea din fond nu ar cuprinde dezvoltarea argumentelor Recurentelor, consideră că motivarea este implicită - consecință a faptului că aspectul căruia nu i s-au răspuns Recurentelor nu era util - cum ar fi analizarea altor hotărâri ale C.G.M.B. care nu fac obiectul prezentei cauze, determinant în adoptarea soluției - fapt care reprezintă tot o motivare.

✓ Oportunitatea actelor administrative.

A precizat intimatul-pârât că aspectele de oportunitate sunt supuse unui control administrativ, dar doctrina nu are un punct de vedere unitar cu privire la faptul dacă oportunitatea este sau nu exclusă total de la controlul judecătoresc. Tot doctrina, însă, a propus conceptul de legalitate a oportunității care este de natură să lărgescă sfera de control a judecătorului.

Opinează intimatul-pârât în sensul supunerii unui control judiciar limitat în privința oportunității actelor care urmează a fi analizată totuși în strânsă legătură cu legalitatea actelor, precum și cu efectele juridice, sociale și economice pe care le-ar putea produce aceste acte.

În speță, este fără putință de tăgadă că nu există un exces de putere cu ocazia adoptării hotărârilor atacate ce fac obiectul prezentei cauze.

A reiterat intimatul-pârât că motivele finale cuprinse în cererea de recurs vizează oportunitatea actului administrativ, aspect care nu poate fi supus controlului judecătoresc, în raport de art. 1 alin. (4) din Constituția României privitor la principiul separației puterilor în stat. Astfel, autoritatea judecătorească nu poate interveni peste autoritatea administrativă în domeniul rezervat puterii executive.

✓ Prin hotărârile C.G.M.B., nu s-a dispus desființarea direcțiilor, ci înființarea unor societăți ce deservește populației.

✓ Societățile au fost înființate - actele administrative deja executate.

✓ Simplele temeri ale recurenților nu pot constitui temei pentru anularea actelor.

✓ Actele administrative au fost emise cu avizarea comisiilor de specialitate.

În final, a menționat intimatul-pârât că va solicita pe cale separată obligarea recurenților în solidar la plata către Subscrisul Municipiul București a cheltuielilor de judecată.

În drept, art. 205 din Codul de procedură civilă, art. 8 alin. (1) din Legea nr.554/2004 și actele normative invocate în cuprinsul prezentei întâmpinări.

4. Alte aspecte procesuale

În soluționarea căii de atac în privința căreia a fost legal investită, Curtea a administrat proba cu înscrisurile de la dosarul cauzei.

Curtea precizează că, în analiza sa, nu a luat în considerare concluziile specialiștilor în drept depuse la dosarul cauzei de părți sub denumirea de opinii științifice. Acestea nu reprezintă mijloace de probă, mai precis, mijloace prevăzute de lege prin care se poate dovedi raportul juridic dedus judecării.

Prin urmare, Curtea a examinat recursul pe baza probelor legal administrate, înscrisuri în accepțiunea legii, conform art. 265 din Codul de procedură civilă, și în temeiul dispozițiilor legale incidente în cauză.

5. Analiza instanței de recurs asupra căii de atac

Analizând recursul prin prisma criticilor formulate și în conformitate cu dispozițiile art. 496 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că acesta este fondat.

Cu titlu prealabil, trebuie să se arate că, în susținerea acestei căi extraordinare de atac, recurenții-reclamanți au invocat critici de nelegalitate ale hotărârii primei instanțe care pot fi încadrate la motivele de recurs întemeiate pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

5.1. Motivul întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă

5.1.1. Sumarul criticilor

Recurenții-reclamanți critică hotărârea instanței de fond considerând că aceasta nu cuprinde referiri la mai multe motive de nelegalitate invocate cu privire la actele administrative contestate, instanța făcând referire strict la motivul de nelegalitate care rezultă din aplicarea dispozițiilor art. 45 din Legea nr. 215/2001.

Deși recurenții-reclamanți au indicat drept temei legal pentru susținerea acestor critici dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 5 Codul de procedură civilă, Curtea observă că, de fapt, aceste critici pot fi subsumate exclusiv primei ipoteze a pct. 6 al aceluiași text de lege – „[...] când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază [...]”.

5.1.2. Principiile generale

Curtea amintește că principiile generale privind motivarea hotărârilor judecătorești se pot desprinde din dispozițiile art. 425 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, conform cărora considerentele sentinței trebuie să arate „obiectul cererii și susținerile pe scurt ale părților, expunerea situației de fapt reținută de instanță pe baza probelor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților”.

Curtea arată că hotărârea judecătorească trebuie să constituie în favoarea părților o garanție în fața unui potențial arbitrar al instanței, dar și un instrument util instanței de control judiciar pentru a efectua verificarea silogismului judiciar pe care se întemeiază soluția adoptată în cauză, circumscriindu-se astfel noțiunii de proces echitabil, în condițiile prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu toate acestea, respectarea principiilor anterior menționate nu presupune *per se* obligația corelativă a instanțelor de a răspunde fiecărui argument invocat părți. Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, *e.g.* Hotărârile *Boldea* împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29 și *Van den Hurk* împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61, „întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state”. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate, astfel cum a hotărât Curtea de la Strasbourg în cauza *Ruiz Torija* împotriva Spaniei, Hotărârea din 9 decembrie 1994, seria A nr. 303-A, p. 12, paragraful 29.

5.1.3. *Aplicarea principiilor la împrejurările concrete ale cauzei*

Din lecturarea considerentelor sentinței de fond, se observă că instanța a analizat motivul de nelegalitate a hotărârilor Consiliului General al Municipiului București izvorât din neadoptarea acestora cu majoritatea cerută de lege, nefăcând referire la motivele legate de oportunitatea adoptării actelor și expuse în cererea de chemare în judecată, *inter alia*, privind încălcarea principiilor constituționale ale economiei de piață și asigurarea concurenței.

Cerințele prevăzute de art. 425 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, în consonanță cele impuse de art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu trebuie interpretate în sensul că ar fi necesară elaborarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument expus de părți (a se vedea în acest sens și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 februarie 2007, cauza *Krasulza* împotriva Rusiei, cererea nr. 12365/03, paragraful 50). Totuși, în cauză se observă că cercetarea celorlalte motive de nelegalitate ale actelor administrative era necesară pentru a conchide în sensul îndeplinirii condițiilor de valabilitate a acestora, concluzie pe care prima instanță și-a întemeiat hotărârea.

În raport de toate aceste considerente, Curtea urmează a constata că în cauză este incident cazul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă, sentința recurată nefiind în realitate motivată potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, pe aspectele esențiale deduse judecății.

5.2. Motivul întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

În esență, s-a susținut că tribunalul ar fi interpretat eronat normele de drept material incidente în cauză când a reținut că actele administrative contestate au fost adoptate cu majoritatea cerută de lege și că, în consecință, sunt legale.

În analiza acestui motiv de recurs, Curtea arată că, potrivit situației de fapt stabilită cu putere de lucru judecat de instanța de fond, în ședințele Consiliului General al Municipiului București (denumit în continuare *brevitas causa* „CGMB”) din 29.03.2017 și 11.04.2017, au fost adoptate 20 de hotărâri, prin care s-a decis aprobarea înființării a 20 de societăți pe acțiuni care să presteze servicii publice, cu un capital deținut în procent de 99,9 de Municipiul București, reprezentat de CGMB și în procent de 0,1 deținut de Service Ciclop S.A. În ședința din 28.02.2017, CGMB hotărâse aprobarea în principiu a înființării acestor societăți.

Astfel, prin Hotărârile CGMB nr. 93-102/29.03.2017 și nr. 130-139/11.04.2017 s-a aprobat înființarea următoarelor societăți pe acțiuni: Compania Municipală Dezvoltare Durabilă București SA, Compania Municipală Energetica București SA, Compania Municipală Consolidări SA, Compania Municipală Străzi, Poduri și Pasaje București, Compania Municipală Parking București SA, Compania Municipală Managementul Traficului București SA, Compania Municipală Medicală București SA, Compania Municipală Turistica București SA, Compania Municipală Parcuri și Grădini SA, Compania Municipală Agreement București SA, Compania Municipală Tehnologia Informației București SA, Compania Municipală Sport pentru Toți București SA, Compania Municipală Managementul Transportului SA, Compania Municipală Publicitate și Afisaj București SA, Compania Municipală Pază și Securitate București SA, Compania Municipală Iluminat Public București SA, Compania Municipală Imobiliara București SA, Compania Municipală Întreținerea Arborilor și Spațiului Verde București SA, Compania Municipală Protecție Civilă și Voluntariat București SA, Compania Municipală Eco Igienizare București SA.

Toate aceste societăți aveau o durată nelimitată de funcționare, iar membri fondatori erau Municipiul București prin CGMB și Service Ciclop SA. Sediul social al acestora se afla în București, sector 1, st. Aristide Demetriade nr. 2, conform contractului de comodat încheiat între societatea Apa Nova București SA și Municipiul București prin Primarul General.

Capitalul social al fiecărei societăți era de 120.000 lei, Municipiul București prin GCMB având 99,9% din capitalul social, iar Service Ciclop SA 0,1% din capitalul social.

Prin Hotărârile CGMB nr. 93-102/29.03.2017 și nr. 130-139/11.04.2017, s-a aprobat vărsarea capitalului social în cuantum de 119.800 lei pentru fiecare societate, reprezentând aportul Municipiului București prin CGMB, respectiv 120 lei pentru fiecare societate, reprezentând aportul Service Ciclop SA.

Totodată, s-au aprobat:

- componența consiliilor de administrație ale societăților, cu o durată a mandatului de 2 ani;
- componența primelor comisii de cenzori;
- reprezentanții Municipiului București prin CGMB în adunările generale ale societăților și persoana împuternicită pentru efectuarea procedurilor legale cu privire la semnarea și înscrierea actelor constitutive la Registrul Comerțului;
- actele constitutive ale societăților, care au fost anexate hotărârilor și au devenit parte integrantă a acestora.

Potrivit procesului - verbal al ședinței ordinare a CGMB din data de 29.03.2017, fiecare dintre hotărârile în discuție au fost adoptate cu majoritate simplă, cu 27, 28, respectiv 29 voturi pozitive, din 45 sau, după caz, 46 de consilieri prezenți.

Potrivit procesului - verbal al ședinței extraordinare a CGMB din data de 11.04.2017 fiecare dintre hotărârile în discuție au fost adoptate cu majoritate simplă, cu 30 voturi pozitive, din 38 de consilieri prezenți.

În momentul adoptării fiecărei hotărâri, în cadrul CGMB se aflau 50 de consilieri locali în funcție.

100

Contribuția CGMB la capitalul social al societăților înființate a fost virată conform ordinelor de plată din 16.05.2017, iar societățile au fost înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București.

Problema de drept pe a cărei dezlegare și-a întemeiat soluția instanța de fond a privit modul de interpretare a dispozițiilor art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, mai precis, cerințele legale privitoare la majoritatea necesară aprobării hotărârilor CGMB.

În esență, tribunalul a constatat că hotărârile au fost legal adoptate, că erau incidente în cauză dispozițiile art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, majoritatea impusă de lege pentru astfel de hotărâri fiind cea simplă.

Curtea constată că instanța de fond a realizat o interpretare eronată a normelor de drept material anterior menționate, pentru următoarele motive:

5.2.1. Principii generale care rezultă din dispozițiile art. 45 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Potrivit art. 36 alin (1) din Legea 215/2001, „*consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale*”.

Hotărârile consiliilor locale sunt acte administrative obligatorii și executorii, pentru a căror valabilitate trebuie să se îndeplinească condițiile de formă și de fond prevăzute de lege.

Conform art. 45 din această lege:

„(1) *În exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate.*

(2) *Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local:*

- a) hotărârile privind bugetul local;*
- b) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii;*
- c) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale;*
- d) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră;*
- e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;*
- f) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.*

(3) *Hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție”.*

Astfel, textul de lege se referă la condițiile procedurale concomitente emiterii hotărârii organului colegial din administrația publică – cvorumul și majoritatea impuse pentru adoptarea actului.

Norma prevăzută la art. 45 alin. (1) din lege stabilește regula generală de adoptare a hotărârilor consiliilor locale, acest act fiind valabil doar cu votul majorității membrilor prezenți. Așadar, această regulă nu impune un cvorum special, hotărârile putând fi adoptate indiferent de numărul de membri care își exercită dreptul de vot.

Alin. (2) al aceluiași text de lege prevede anumite excepții de la principiul general, stipulând în cazurile indicate, printre care și hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte

autorități publice, cu persoane juridice române sau străine, condiții speciale de adoptare: votul majorității consilierilor locali în funcție.

Alin. (3) al articolului de lege instituie o nouă derogare de la principiul general și înăsprește condițiile referitoare la majoritatea impusă pentru adoptarea hotărârilor privind patrimoniul, fiind necesar astfel votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție.

5.2.2. *Hotărârile CGMB în discuție sunt hotărâri privind patrimoniul în accepțiunea art. 45 alin. (3) din Legea 215/2001*

Conform art. 35 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, *„[a]utoritățile deliberative pot hotărî asupra participării cu capital sau cu bunuri, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, la constituirea de societăți [comerciale] sau la înființarea unor servicii de interes public local ori județean, după caz, în condițiile legii. Autoritățile deliberative pot hotărî achiziționarea, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, de acțiuni la societățile la a căror constituire au participat cu aport de capital sau în natură și pot majora sau diminua capitalul social al acestora, în condițiile legii”*.

Art. 17 din Legea nr. 215/2001 prevede posibilitatea pentru consiliile locale și consiliile județene de a *„hotărî asupra participării cu capital sau cu bunuri, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, la înființarea, funcționarea și dezvoltarea unor organisme prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, în condițiile legii”*.

Așadar, nu se specifică expres în lege care sunt condițiile privind adoptarea hotărârii asupra participării autorității administrativ-teritoriale la constituirea de societăți privind activitatea economică.

Curtea arată însă că hotărârile în discuție referitoare la înființarea unor astfel de societăți intră în domeniul de aplicare al dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea 215/2001, fiind în esență hotărâri privind patrimoniul autorității.

În acest sens, trebuie să se precizeze faptul că noțiunea de patrimoniu desemnează, potrivit regulii de drept generale în materia dreptului privat - art. 31 alin. (1) din Codul civil – o universalitate de drepturi și obligații care pot fi evaluate în bani și care aparțin unei persoane fizice sau juridice.

În domeniul dreptului public, conform art. 21 alin. (1) prima teză din Legea nr. 215/2001, *„[u]nitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu”*.

Patrimoniul unității administrativ-teritoriale este definit la art. 119 din Legea nr. 215/2001 drept totalitatea bunurilor *„[...] mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial”*.

Conform art. 14 alin. (1) din OG nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, *„[p]otrivit legii, patrimoniul unității administrativ-teritoriale este alcătuit din bunurile mobile și imobile aflate în proprietatea publică și în proprietatea privată ale acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial”*.

Așadar, contrar celor susținute de intimați, conținutul noțiunii de patrimoniu din dreptul privat și din dreptul administrativ este identic. Specific patrimoniului unității administrativ-teritoriale este doar faptul că acesta este afectat pentru îndeplinirea atribuțiilor de executare a legii și de asigurare a funcționării continue și regulate a serviciilor publice.

101

În lumina prevederilor legale anterior menționate, se poate conchide în sensul că hotărârile consiliului local privind patrimoniul sunt acele hotărâri care se referă la drepturile și obligațiile cu caracter economic și care aparțin autorității administrativ-teritoriale.

În speță, hotărârile CGMB supuse controlului de legalitate priveau înființarea unor societăți privind activitatea economică, conform dispozițiilor Legii nr. 31/1990 privind societățile.

Art. 2 pct. 2 lit. b) din OUG nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice prevede că sunt întreprinderi publice societățile [comerciale] la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic, majoritar sau la care deține controlul. Art. 25 din același act normativ stipulează că „[o]rganizarea și funcționarea întreprinderilor publice - societăți comerciale, prevăzute la art. 2 pct. 2 lit. b) și c), sunt reglementate de prezenta ordonanță de urgență și, unde aceasta nu dispune, de dispozițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

Din aceste texte legale anterior amintite se poate conchide că regimul juridic al societăților constituite la inițiativa autorităților deliberative ale administrației publice locale este reglementat de legea comercială, în principal de prevederile Legii societăților nr. 31/1990, în lipsa unor norme speciale.

Elementele constitutive ale societății reglementate de Legea nr. 31/1990, în accepțiunea sa de construcție juridică, sunt: pluralitatea de asociați, aporturile aduse sau participația asociaților/acționarilor, participarea la beneficiile sau economiile realizate și intenția de a colabora.

Aporturile reprezintă obligațiile pe care și le însușesc asociații/acționarii de a aduce în societate o valoare patrimonială. În accepțiunea comună a termenului, aporturile reprezintă însuși valoarea patrimonială, bunul care reprezintă obiectul obligației.

În speță, aporturile în numerar aduse de Municipiul București pentru înființarea societăților descrise anterior – 119.800 lei pentru fiecare dintre acestea – reprezintă valori patrimoniale, care sunt transmise din patrimoniul Municipiului București în patrimoniul societății.

Neexecutarea obligației de aportare însușite determină ca asociatul care a subscris o sumă de bani ca aport să fie obligat la plata acesteia, la plata dobânzilor legale aferente care curg de la scadență, dar și la repararea altor daune în condițiile legii, acesta fiind pus de drept în întârziere de la exigibilitatea obligației de aportare.

În plus, prin constituirea societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, autoritatea administrativ-teritorială își asumă și participarea la beneficii și la pierderi.

Această caracteristică a societăților este de esența lor și subzistă unei astfel de construcții juridice în care Municipiul București este asociat majoritar, independent de intenția manifestă de gestionare a serviciului public – scopul mediat al constituirii societăților. Interesul de a obține profit nu intră în conflict cu gestionarea serviciului public, dimpotrivă, poate chiar să susțină optimizarea prestării acestui serviciu.

Concluzia anterior enunțată se poate desprinde și din interpretarea teleologică și sistematică a OUG nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, care face referire la respectarea principiilor de eficiență economică și profitabilitate de către întreprinderile publice, inclusiv de către societățile comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic, majoritar sau la care deține controlul [art. 3 pct. 2 lit. c)].

Împărțirea beneficiilor conferă asociaților un drept patrimonial și o obligație corelativă în sarcina societăților. Dividendul este cota-parte din profitul repartizat al societății, care devine, de la individualizarea acestuia în hotărârea adunării generale a societății, un drept de creanță al căror creditor este asociatul.

Participarea la pierderi reprezintă un corolar al împărțirii beneficiilor și presupune ca în momentul lichidării societății să se determine contribuția fiecărui asociat la suportarea eventualelor pierderi, care se impută asupra părții convenite din rezultatul lichidării.

Prin urmare, **hotărârile CGMB de constituire a societăților în discuție produc efecte patrimoniale atât în sens negativ, prin considerarea efectelor pe care obligația de aducere a unui aport în numerar o produce asupra patrimoniului administrației publice locale, cât și în sens pozitiv, prin prefigurarea drepturilor de creanță (dividendelor) care derivă din obținerea de profit în urma desfășurării activității economice care constituie obiectul de activitate al societăților înființate.**

Curtea mai arată că nu are relevanță faptul că suma de bani echivalentă aportului în numerar a fost inclusă anterior în bugetul Municipiului București și a devenit o cheltuială bugetară, întrucât efectele asupra patrimoniului autorității se produc prin asumarea obligației de aportare din punct de vedere juridic, mai precis, ca urmare a constituirii societății. Prin includerea în bugetul local a acestei cheltuieli s-a efectuat strict un act de autorizare prealabilă cu privire la utilizarea resurselor publice în acest scop. Alocarea resurselor pentru efectuarea cheltuielilor bugetare nu se realizează în mod automat, chiar dacă au fost prevăzute în mod expres în buget, ci numai în măsura justificării nevoii de cheltuire. În speță, numai hotărârile de aprobare a înființării societăților pot genera o astfel de nevoie, astfel cum s-a întâmplat în realitate.

În ceea ce privește susținerea intimațiilor-pârâți în sensul că toate hotărârile adoptate de CGMB au în mod potențial consecințe de natură patrimonială, Curtea indică faptul că legiuitorul a impus o majoritate calificată numai pentru hotărârile care produc în mod direct asemenea efecte prin mărirea sau diminuarea patrimoniului autorității publice.

În lumina celor indicate anterior cu privire la noțiunea de patrimoniu, nu se poate face distincție între hotărârile CGMB care produc efecte cu privire la bunuri imobile și cele care privesc bunuri mobile în general sau bunuri incorporale, legea nefăcând o atare distincție.

5.2.3. Hotărârile CGMB în discuție nu sunt hotărâri care intră în sfera de aplicare a art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001

Intimații-pârâți susțin că hotărârile CGMB referitoare la aprobarea înființării societăților privind activitatea economică sunt hotărâri privind asocierea sau cooperarea cu o altă persoană juridică română și sunt supuse regulii de aprobare proprii acestor hotărâri, conform art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, și anume, votul majorității consilierilor locali în funcție.

În esență, intimații-pârâți au susținut că hotărârile CGMB a căror anulare se solicită privesc înființarea unei societăți pe acțiuni, având ca acționar majoritar Municipiul București, cu un procent de 99,9 din capitalul social și o altă persoană juridică cu o participație de 0,1%, ceea ce constituie o asociere sau o cooperare cu altă persoană juridică.

1. Pe de o parte, Curtea arată că dreptul autorității administrative de a participa la înființarea societăților comerciale nu intră în domeniul de aplicare material al dreptului la asociere la care face referire art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001.

Înființarea unei societăți de tipul celor reglementate de Legea nr. 31/1990 presupune, într-adevăr, o intenție de asociere – *affectio societatis*- înțeleasă însă ca afectarea unui aport și asumarea riscului ca asociații să câștige sau să piardă ca urmare a desfășurării unor activități economice de către societate, în condițiile unei răspunderi limitate.

102

Intenția de asociere este, totuși, o noțiune complexă care nu poate fi disociată de celelalte elemente esențiale ale societății, participația sau aporturile la capitalul social și participarea la beneficiile sau economiile rezultate.

Societatea nu este un scop în sine, ci un mijloc de realizare a unor activități economice, în cauză pentru prestarea unor servicii publice și de utilitate publică de interes local.

În consecință, nu se poate susține în mod judicios că legiuitorul a intenționat să cuprindă, în referirea de la art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, hotărârile privind aprobarea înființării unor societăți. O interpretare contrară ar însemna acceptarea concluziei că, pentru a delimita o categorie juridică, legiuitorul s-ar fi referit exclusiv la una dintre trăsăturile unei instituții juridice (în speță a societății), în detrimentul celorlalte caracteristici care prezintă aceeași importanță în stabilirea naturii juridice a instituției și între care nu există o ierarhie.

Un argument în plus pentru această interpretare îl constituie accepțiunea libertății de asociere prevăzută la art. 40 din Constituție. Acest articol din legea fundamentală consacră dreptul cetățenilor de a se asocia liber în sindicate, patronate și alte forme de asociere, însă exclude din domeniul său de aplicare, potrivit interpretării unitare a doctrinei și a jurisprudenței Curții Constituționale, posibilitatea cetățenilor de a înființa societăți privind activitatea comercială. În schimb, se recunoaște că dreptul de a constitui astfel de entități derivă din libertatea economică, prevăzută la art. 45 din Constituție.

2. Pe de altă parte, Curtea constată că nu a fost dovedită intenția de asociere în vederea desfășurării unei activități economice prin constituirea societăților pe acțiuni care fac obiectul hotărârilor în discuție.

În fapt, toate societățile a căror înființare a fost aprobată presupuneau asocierea cu o singură societate, Service Ciclop SA, al cărui unic asociat este Municipiul București. Cota de participare a societății Service Ciclop SA la societățile pe acțiuni este de 0,1% (un aport de 120 lei față de 119.800 lei - aportul Municipiului București).

Service Ciclop SA a fost înființată prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 180/27.08.1998 și are drept obiect principal de activitate prestarea de servicii de întreținere și reparații ale autovehiculelor, cod CAEN 4520.

Societățile pe acțiuni cu privire la care s-a aprobat înființarea prin hotărârile atacate au obiecte de activitate variate: producerea, furnizarea energiei electrice și termice, servicii energetice și de mentenanță, realizarea activităților necesare asigurării serviciului de iluminat public, administrarea și dezvoltarea infrastructurii unităților sanitare ale municipalității, protecția civilă și activitățile de voluntariat specifice acestora, servicii în tehnologia informațiilor, construirea, dezvoltarea și administrarea de baze sportive și terenuri de sport, punerea în valoare și exploatarea obiectivelor turistice din capitala, administrarea parcurilor, grădinilor publice, a lucrărilor și ștrandurilor de pe raza Municipiului București, serviciul de administrare a rețelei de agrement a Municipiului București, administrarea spațiilor publicitare, întreținerea materialului lemnos situat pe spațiile verzi aflate pe domeniul public al Municipiului București, asigurarea protecției și siguranței obiectivelor de interes public și privat, consolidarea clădirilor cu risc seismic, servicii de coordonare/consultanță pentru proiectele de infrastructură mare ale Municipiului București, gestionarea unitară a fondului imobiliar al Municipiului București, administrarea drumurilor, administrarea parcurilor publice, organizarea activității de transport local de persoane - troleibuze, tramvaie, autobuze, managementul sistemelor integrate de trafic, informare calatori și management al flotei transportului public.

Curtea constată că nu se poate stabili intenția de asociere cu Service Ciclop SA a Municipiului București în constituirea societăților pe acțiuni în cauză, din coroborarea împrejurărilor redată în continuare.

În calitate de autoritate tutelară și unic asociat, Municipiul București asigură controlul exclusiv asupra Service Ciclop SA - acționarului minoritar al fiecărei societăți pe acțiuni. Acest fapt conferă municipiului controlul exclusiv și asupra societăților pe acțiuni a căror înființare a fost aprobată prin hotărârile atacate, prin deținerea tuturor drepturilor de vot, posibilitatea de a numi și de a revoca membri organelor de administrare și de control, exercitând influență exclusivă asupra întreprinderilor publice care urmau a fi constituite.

Aportul în numerar adus de Service Ciclop SA în fiecare societate pe acțiuni care urma a fi înființată are o valoare mică, 120 lei față de 119.800 lei – aportul Municipiului București. Acționarul minoritar Service Ciclop SA nu și-a asumat o altă obligație de aportare – în natură sau în creanțe.

Nu se poate susține în mod valabil nici eventuala contribuție a Service Ciclop SA la buna funcționare a activităților economice pe care societățile pe acțiuni înființate le-ar fi desfășurat, întrucât acestea nu au legătură cu obiectul de activitate al Service Ciclop SA - prestarea de servicii de întreținere și reparații ale autovehiculelor. De asemenea, nu rezultă din alte împrejurări faptul că acest asociat minoritar ar deține cunoștințe în domenii atât de variate precum tehnologia informațiilor, furnizarea energiei electrice și termice, servicii energetice, administrarea și dezvoltarea infrastructurii unităților sanitare ale municipalității, protecția civilă etc.

Astfel, Curtea constată faptul că, în fapt, nu a existat o intenție de asociere a Municipiului București cu Service Ciclop SA, în sensul de punere în comun a unor resurse în vederea desfășurării unor activități economice pentru gestionarea unor servicii publice.

Pentru aceste motive, contrar celor reținute de prima instanță, Curtea arată că Hotărârile CGMB în discuție nu sunt hotărâri care intră în sfera de aplicare a art. 45 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, ci a art. 45 alin. (3) din același act normativ.

Or, din situația de fapt stabilită de instanța de fond și necontestată, rezultă că hotărârile a căror nulitate s-a solicitat au fost adoptate cu o majoritate simplă, cu 27, 28, respectiv 29 voturi pozitive, din 45 sau, după caz, 46 de consilieri prezenți, respectiv cu 30 voturi pozitive, din 38 de consilieri prezenți. În momentul adoptării fiecărei hotărâri, în cadrul CGMB existau 50 de consilieri locali în funcție.

Prin urmare, Curtea conchide că nu s-a respectat o condiție esențială de valabilitate a hotărârilor – adoptarea acestora cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție, astfel că aceste acte administrative sunt nelegale.

Motivele privind oportunitatea adoptării actelor s-ar fi impus a fi analizate numai în ipoteza în care se constata caracterul legal al acestora. În cauză, contrar celor stabilite de prima instanță, potrivit motivelor expuse anterior, Curtea a decis că actele sunt nelegale, astfel că problema oportunității hotărârilor nu mai poate fi antamată, nici sub aspectul admisibilității, nici sub cel al temeiniciei unor atare critici în prezentul cadru procesual.

În lumina tuturor argumentelor anterior expuse, se va admite recursul, în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă și al art. 20 din Legea nr. 554/2004, se va casa în parte sentința recurată și, în rejudecare, se va admite acțiunea, se vor anula actele administrative contestate în cauză, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței referitoare la soluționarea excepțiilor invocate prin întâmpinare.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

103

Admite recursurile formulate de recurenții-reclamanți WRING ROXANA SANDA, cu domiciliul ales în București,

CICEALA ANA MARIA, cu domiciliul ales în București,

și UNIUNEA SALVAȚII ROMÂNIA, cu sediul ales în București, sector 5, str. Carol Davila 91, ap. 1, parter, împotriva Sentinței civile nr. 6041/17.10.2017, pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în cadrul dosarului nr. 19404/3/2017, în contradictoriu cu intimații-pârâți CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul ales în București, Bd. Primăverii nr. 29, et. 5, sector 1, MUNICIPIUL BUCUREȘTI, cu sediul în București, sector 6, Splaiul Independenței nr. 291-293, și SERVICE CICLOP SA, cu sediul în București, sector 4, șos. Giurgiului nr. 260.

Casează în parte sentința atacată și, în rejudecare:

Admite acțiunea și, în consecință, anulează actele administrative contestate în cauză.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței.

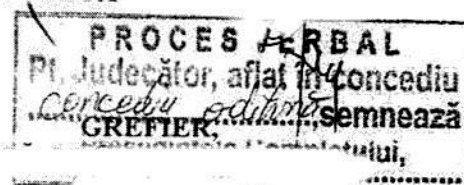
Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22.11.2018.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

Red./Tehnored. A.R.O./8 ex/21.12.2018

Sentința civilă nr. 6041/17.10.2017, pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal în cadrul dosarului nr. 19404/3/2017.

Judecător fond.

6 cont 10401.f

